

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 200

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

11 iunie 2018

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 200/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 200/02

Cauza C-191/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 april 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Berlin – Germania) – Romano Pisciotti/Bundesrepublik Deutschland (Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii — Articolele 18 și 21 TFUE — Extradare către Statele Unite ale Americii a unui cetățean al unui stat membru care și-a exercitat dreptul la liberă circulație — Acord de extradare între Uniunea Europeană și acest stat terț — Domeniu de aplicare al dreptului Uniunii — Interdicția extradării aplicată numai resortisanților naționali — Restricție privind libera circulație — Justificare întemeiată pe prevenirea impunității — Proporționalitate — Informarea statului membru de origine al cetățeanului Uniunii) 2

RO

2018/C 200/03	Cauza C-258/16: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – Finnair Oyj/Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia (Trimitere preliminară — Transporturi aeriene — Convenția de la Montreal — Articolul 31 — Răspunderea transportatorilor aerieni pentru bagajele înregistrate — Cerințe referitoare la forma și la conținutul reclamației scrise adresate transportatorului aerian — Reclamație introdusă pe cale electronică și înregistrată în sistemul informatic al transportatorului aerian — Reclamație introdusă în numele destinatarului de către un prepus al transportatorului aerian)	3
2018/C 200/04	Cauzele conexe C-316/16 și C-424/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg, Supreme Court of the United Kingdom – Germania, Regatul Unit) – B/ Land Baden-Württemberg (C-316/16), Secretary of State for the Home Department/Franco Vomero (Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii Europene — Dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre — Directiva 2004/38/CE — Articolul 28 alineatul (3) litera (a) — Protecția sporită împotriva expulzării — Condiții — Dreptul de ședere permanentă — Ședere în statul membru gazdă în cei zece ani anteriori deciziei de expulzare de pe teritoriul statului membru în cauză — Perioadă de detenție — Consecințe în ceea ce privește continuitatea șederii de zece ani — Raportul cu aprecierea globală a unei legături de integrare — Momentul în care intervine aprecierea respectivă și criteriile care trebuie luate în considerare în cadrul acesteia)	4
2018/C 200/05	Cauza C-320/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de grande instance de Lille – Franța) – Procedură penală privind pe Uber France SAS (Trimitere preliminară — Servicii în domeniul transporturilor — Directiva 2006/123/CE — Servicii în cadrul pieței interne — Directiva 98/34/CE — Serviciile societății informaționale — Normă privind serviciile societății informaționale — Noțiune — Serviciu de intermediere care permite, prin intermediul unei aplicații pentru smartphone, punerea în legătură în schimbul unei remunerații a unor conducători auto neprofesioniști care utilizează propriul vehicul cu persoane care doresc să efectueze deplasări urbane — Sancțiuni penale)	5
2018/C 200/06	Cauza C-414/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht – Germania) – Vera Egenberger/Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V. (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament — Tratament diferențiat bazat pe religie sau convingeri — Activități profesionale ale bisericilor sau ale altor organizații a căror etică este bazată pe religie sau convingeri — Religie sau convingeri care constituie o cerință profesională esențială, legitimă și justificată în privința eticii organizației — Noțiune — Natura activităților și contextul în care sunt exercitate acestea — Articolul 17 TFUE — Articolele 10, 21 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene)	6
2018/C 200/07	Cauza C-478/16 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 19 aprilie 2018 – Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)/Group OOD, Kosta Iliev (Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Definiția și dobândirea mărcii Uniunii Europene — Motive relative de refuz — Opoziție a titularului unei mărci neînregistrate sau al unui alt semn utilizat în comerț — Examinare de către camera de recurs — Probe noi sau suplimentare — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 76 alineatul (2) — Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Norma 50 alineatul (1) paragraful al treilea)	7
2018/C 200/08	Cauza C-525/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão – Portugalia) – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA/Autoridade da Concorrência (Trimitere preliminară — Concurență — Abuz de poziție dominantă — Articolul 102 al doilea paragraf litera (c) TFUE — Noțiunea „dezavantaj concurențial” — Prețuri discriminatorii pe piața în aval — Societate de gestiune a drepturilor conexe drepturilor de autor — Redevență datorată de furnizorii naționali ai serviciului cu plată de transmitere a semnalului de televiziune și a conținutului său)	7

2018/C 200/09	Cauza C-532/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 11 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/SEB bankas AB (Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Limitarea dreptului la deducerea taxei plătite în amonte — Regularizarea deducerii taxei plătite în amonte — Livrarea unui teren — Calificare eronată drept „activitate impozitată” — Indicarea taxei pe factura inițială — Modificarea acestei indicații de către furnizor)	8
2018/C 200/10	Cauza C-541/16: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 aprilie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Danemarcei [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 — Articolul 2 punctul 6 — Articolul 8 — Operațiuni de cabotaj — Noțiune — Definiție cuprinsă într-un document „Întrebări și răspunsuri” întocmit de Comisia Europeană — Valoare juridică — Măsuri naționale de aplicare care limitează numărul punctelor de încărcare și de descărcare ce pot face parte din aceeași operațiune de cabotaj — Marjă de apreciere — Restricție — Proporționalitate]	9
2018/C 200/11	Cauza C-550/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag – Țările de Jos) – A, S/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie [Trimitere preliminară — Dreptul la reîntregirea familiei — Directiva 2003/86/CE — Articolul 2 partea introductivă și litera (f) — Noțiunea „minor neînsoțit” — Articolul 10 alineatul (3) litera (a) — Dreptul unui refugiat la reîntregirea familiei cu părinții săi — Refugiat cu vârsta sub 18 ani la momentul intrării sale pe teritoriul statului membru și al depunerii cererii sale de azil, dar major la momentul la care este adoptată decizia prin care i se acordă azilul și la care a depus cererea de reîntregire a familiei — Data determinantă pentru a aprecia calitatea de „minor” a persoanei interesate]	9
2018/C 200/12	Cauza C-565/16: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 19 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Eirinodikeio Lerou Leros – Grecia) – Procedură inițiată de Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina („Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Instanța unui stat membru sesizată cu o cerere de încuviințare a renunțării la moștenire în numele unui copil minor — Competență în materie parentală — Prorogare de competență — Articolul 12 alineatul (3) litera (b) — Acceptare a competenței — Condiții)	10
2018/C 200/13	Cauza C-580/16: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 19 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Firma Hans Bühler KG/Finanzamt de Graz-Stadt (Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Locul achiziției intracomunitare — Articolul 42 — Achiziție intracomunitară de bunuri care fac obiectul unei livrări ulterioare — Articolul 141 — Scutire — Operațiune triunghiulară — Măsuri de simplificare — Articolul 265 — Rectificarea declarației recapitulative)	11
2018/C 200/14	Cauza C-645/16: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 19 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Conseils et mise en relations (CMR) SARL/Demeures terre et tradition SARL (Trimitere preliminară — Agenți comerciali independenți — Directiva 86/653/CEE — Dreptul agentului comercial la o indemnizație sau la repararea prejudiciului după încetarea contractului de agenție comercială — Articolul 17 — Excluderea dreptului la indemnizație în caz de reziliere a contractului în perioada de probă prevăzută în contract)	12
2018/C 200/15	Cauza C-8/17: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 12 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Biosafe – Indústria de Reciclagens SA/Flexipiso – Pavimentos SA [Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolele 63, 167, 168, 178-180, 182 și 219 — Principiul neutralității fiscale — Drept de deducere a TVA-ului — Termen prevăzut de legislația națională pentru exercitarea acestui drept — Deducerea TVA-ului stabilit suplimentar plătit statului și care a făcut obiectul unor documente de rectificare a facturilor inițiale în urma unei rectificări fiscale — Data la care începe să curgă termenul]	12

2018/C 200/16	Cauza C-13/17: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 12 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Fédération des entreprises de la beauté/Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes, Ministre de l'Éducation nationale, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre de l'Économie et des Finances, fost Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique [Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Produse cosmetice — Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 — Articolul 10 alineatul (2) — Evaluarea siguranței produsului cosmetic — Calificarea evaluatorului siguranței — Recunoașterea echivalenței ciclurilor de formare — Discipline similare farmaciei, toxicologiei sau medicinei — Putere de apreciere a statelor membre]	13
2018/C 200/17	Cauza C-65/17: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 19 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Oftalma Hospital Srl/C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte („Trimitere preliminară — Contracte de achiziții publice de servicii — Servicii de sănătate și servicii de asistență socială — Atribuire contrară normelor de atribuire a contractelor de achiziții publice — Necesitatea de a respecta principiile transparenței și egalității de tratament — Noțiunea interes transfrontalier cert — Directiva 92/50/CEE — Articolul 27”)	14
2018/C 200/18	Cauza C-75/17 P: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 19 aprilie 2018 – Fiesta Hotels & Resorts, SL/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Residencial Palladium, SL [Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (4) — Articolul 65 — Denumirea comercială neînregistrată GRAND HOTEL PALLADIUM — Marca figurativă care conține elementele verbale „PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA” — Cerere de declarare a nulității întemeiată pe un drept anterior dobândit în temeiul dreptului național — Condiții — Semn a cărui aplicabilitate depășește domeniul local — Dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente]	14
2018/C 200/19	Cauza C-110/17: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 12 aprilie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 63 TFUE — Articolul 40 din Acordul privind SEE — Impozit pe venitul rezidenților belgieni — Stabilirea veniturilor imobiliare — Aplicarea a două metode de calcul diferite în funcție de locul unde se situează bunul imobil — Calcul pornind de la valoarea cadastrală în cazul imobilelor situate în Belgia — Calcul bazat pe valoarea locativă reală în cazul imobilelor situate într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European (SEE) — Diferență de tratament — Restricție privind libera circulație a capitalurilor]	15
2018/C 200/20	Cauza C-148/17: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Peek & Cloppenburg KG, Hamburg/Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (Trimitere preliminară — Dreptul mărcilor — Directiva 2008/95/CE — Articolul 14 — Constatarea a posteriori a nulității unei mărci sau a decăderii din drepturi a titularului acesteia — Data la care trebuie îndeplinite condițiile decăderii sau ale nulității — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Marcă a Uniunii Europene — Articolul 34 alineatul (2) — Revendicarea seniorității unei mărci naționale anterioare — Efectele acestei revendicări asupra mărcii naționale anterioare)	16
2018/C 200/21	Cauza C-152/17: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 19 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA/Rete Ferroviaria Italiana SpA [Trimitere preliminară — Proceduri de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale — Directiva 2004/17/CE — Obligația de revizuire a prețurilor după atribuirea contractului — Lipsa unei asemenea obligații în Directiva 2004/17/CE sau care decurge din principiile generale care stau la baza articolului 56 TFUE și a Directivei 2004/17/CE — Servicii de curățenie și de întreținere legate de activitatea de transport feroviar — Articolul 3 alineatul (3) TUE — Articolele 26, 57, 58 și 101 TFUE — Lipsa unor precizări suficiente privind contextul factual al litigiului principal, precum și motivele care justifică necesitatea unui răspuns la întrebările preliminare — Inadmisibilitate — Articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dispoziții ale dreptului național care nu pun în aplicare dreptul Uniunii — Necompetență]	16

2018/C 200/22	Cauzele conexe C-195/17, C-197/17-C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17-C-286/17 și C-290/17-C-292/17: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Hannover, Amtsgericht Düsseldorf – Germania) – Helga Krüsemann și alții (C-195/17), Thomas Neufeldt și alții (C-197/17), Ivan Wallmann (C-198/17), Rita Hoffmeyer (C-199/17), Rudolf Meyer (C-199/17), Susanne de Winder (C-200/17), Holger Schlosser (C-201/17), Nicole Schlosser (C-201/17), Peter Rebbe și alții (C-202), Eberhard Schmeer (C-203/17), Brigitte Wittmann (C-226/17), Reinhard Wittmann (C-228/17), Regina Lorenz (C-254/17), Prisca Sprecher (C-254/17), Margarethe Yüce și alții (C-274/17), Friedemann Schoen (C-275/17), Brigitta Schoen (C-275/17), Susanne Meyer și alții (C-278/17), Thomas Kiehl (C-279/17), Ralph Eßer (C-280/17), Thomas Schmidt (C-281/17), Werner Ansorge (C-282/17), Herbert Blesgen (C-283/17), Simone Künnecke și alții (C-284/17), Marta Gentile (C-285/17), Marcel Gentile (C-285/17), Gabriele Ossenbeck (C-286/17), Angelina Fell și alții (C-290/17), Helga Jordan-Grompe și alții (C-291/17), EUflight.de GmbH (C-292/17)/TUIfly GmbH [Trimitere preliminară — Transport — Norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și a anulării sau a întârzierii prelungea te a zborurilor — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Articolul 5 alineatul (3) — Articolul 7 alineatul (1) — Drept la despăgubiri — Scutire — Noțiunea „împrejurări excepționale” — „Grevă spontană”]	17
2018/C 200/23	Cauza C-227/17: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 12 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Medtronic GmbH/Finanzamt Neuss [Trimitere preliminară — Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 — Uniunea vamală și Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Subpozițiile 9021 10 10, 9021 10 90 și 9021 90 90 — Sistem de fixare a coloanei vertebrale — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1214/2014]	18
2018/C 200/24	Cauza C-302/17: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 12 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajský súd v Bratislave – Slovacia) – PPC Power a.s./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty (Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Obiective — Alocare de cote cu titlu gratuit — Reglementare națională care supune unui impozit cotele transferate și neutilizate)	19
2018/C 200/25	Cauza C-323/17: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 12 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Irlanda) – Irlanda) – People Over Wind, Peter Sweetman/Coillte Teoranta (Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 92/43/CEE — Conservarea habitatelor naturale — Arii speciale de conservare — Articolul 6 alineatul (3) — Preevaluare în vederea stabilirii necesității de a efectua sau de a nu efectua o evaluare a efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unei arii speciale de conservare — Măsuri care pot fi luate în considerare în acest scop)	19
2018/C 200/26	Cauza C-441/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 aprilie 2018 – Comisia Europeană/Republica Polonă [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 92/43/CEE — Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică — Articolul 6 alineatele (1) și (3) — Articolul 12 alineatul (1) — Directiva 2009/147/CE — Conservarea păsărilor sălbatice — Articolele 4 și 5 — Situl Natura 2000 „Puszcza Białowieska” — Modificarea planului de gestionare forestieră — Creșterea volumului de lemn exploatabil — Plan sau proiect care nu este necesar în mod direct pentru gestionarea sitului, dar care ar putea afecta în mod semnificativ acest sit — Evaluare corespunzătoare a efectelor asupra sitului — Atingere adusă integrității sitului — Punere în aplicare efectivă a măsurilor de conservare — Efecte asupra ariilor de reproducere și de odihnă ale speciilor protejate]	20
2018/C 200/27	Cauza C-124/18 P: Recurs introdus la 15 februarie 2018 de Red Bull GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 30 noiembrie 2018 în cauzele conexe T-101/15 și T-102/15, Red Bull GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	21
2018/C 200/28	Cauza C-207/18: Acțiune introdusă la 22 martie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei	22

2018/C 200/29	Cauza C-208/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la 23 martie 2018 – Jana Petruchová/FIBO Group Holdings Limited	23
2018/C 200/30	Cauza C-250/18: Acțiune introdusă la 11 aprilie 2018 – Comisia Europeană/Republica Croația . . .	24
Tribunalul		
2018/C 200/31	Cauza T-554/14: Hotărârea Tribunalului din 26 aprilie 2018 – Messi Cuccittini/EUIPO – J-M.-E.V. e hijos (MESSI) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative MESSI — Mărci ale Uniunii Europene figurative anterioare MASSI — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	26
2018/C 200/32	Cauza T-561/14: Hotărârea Tribunalului din 23 aprilie 2018 – One of Us și alții/Comisia [„Drept instituțional — Inițiativă cetățenească europeană — Politica în domeniul cercetării — Sănătate publică — Cooperare pentru dezvoltare — Finanțarea de către Uniune a activităților care implică distrugerea de embrioni umani — Comunicare a Comisiei în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011 — Acțiune în anulare — Capacitate procesuală — Act atacabil — Inadmisibilitate parțială — Control jurisdicțional — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”]	26
2018/C 200/33	Cauza T-43/15: Hotărârea Tribunalului din 23 aprilie 2018 – CRM/Comisia [„Indicație geografică protejată — Piadina Romagnola sau Piada Romagnola — Procedură de înregistrare — Repartizare a competențelor între Comisie și autoritățile naționale — Legătură între reputația produsului și originea sa geografică — Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1151/2012 — Întinderea controlului Comisiei asupra cererii de înregistrare — Articolul 7 alineatul (1) litera (f) punctul (ii), articolul 8 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) și articolul 50 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1151/2012 — Efecte asupra procedurii desfășurate în fața Comisiei al anulării unui caiet de sarcini de către o instanță națională — Obligație de investigare a Comisiei — Principiul bunei administrări — Protecție jurisdicțională efectivă”]	27
2018/C 200/34	Cauza T-251/15: Hotărârea Tribunalului din 26 aprilie 2018 – Espírito Santo Financial (Portugalia)/BCE („Acces la documente — Decizia 2004/258/CE — Documente referitoare la decizia BCE din 1 august 2014 privind Banco Espírito Santo SA — Respingere implicită a cererii de acces — Respingere explicită a cererii de acces — Respingere în parte a cererii de acces — Excepție privind confidențialitatea deliberărilor organelor de decizie ale BCE — Excepție privind politica financiară, monetară sau economică a Uniunii sau a unui stat membru — Excepție privind stabilitatea sistemului financiar în Uniune sau într-un stat membru — Excepție privind protecția intereselor comerciale — Excepție privind avizele destinate utilizării interne — Obligația de motivare”)	28
2018/C 200/35	Cauzele conexate T-554/15 și T-555/15: Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2018 – Ungaria/Comisia [„Ajutoare de stat — Ajutoare acordate în temeiul Legii maghiare nr. XCIV din 2014 privind contribuția la asigurările de sănătate ale întreprinderilor din sectorul tutunului — Ajutoare ce rezultă dintr-o modificare din 2014 a legii maghiare din 2008 privind lanțul alimentară și supravegherea oficială a acestuia — Taxe în cote progresive pe cifra de afaceri anuală — Decizie de a iniția procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea simultană a unui ordin de suspendare — Acțiune în anulare — Caracter separabil al ordinului de suspendare — Interesul de a exercita acțiunea — Admisibilitate — Obligația de motivare — Proportionalitate — Egalitate de tratament — Dreptul la apărare — Principiul cooperării loiale — Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999”]	29
2018/C 200/36	Cauza T-752/15: Hotărârea Tribunalului din 26 aprilie 2018 – European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/Comisia [„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedura cererii de ofertă — Servicii de asistență și de consiliere în favoarea personalului tehnic și informatic IV (STIS IV) — Respingerea ofertei unui ofertant — Obligație de motivare — Ofertă anormal de scăzută — Criterii de atribuire — Erori manifeste de apreciere — Răspundere extracontractuală”]	29

2018/C 200/37	Cauzele conexe T-133/16-T-136/16: Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2018 – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence și alții/BCE [Politică economică și monetară — Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit — Articolul 4 alineatul (1) litera (e) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 — Persoană care conduce efectiv activitățile unei instituții de credit — Articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE și articolul L. 511-13 al doilea paragraf din Codul monetar și financiar francez — Principiul necumulării președinției organului de conducere al unei instituții de credit în ceea ce privește funcția sa de supraveghere cu funcția de director general în aceeași instituție — Articolul 88 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2013/36 și articolul L. 511-58 din Codul monetar și financiar francez]	30
2018/C 200/38	Cauza T-190/16: Hotărârea Tribunalului din 26 aprilie 2018 – Azarov/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețarea fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Dreptul la apărare — Principiul bunei administrări — Abuz de putere — Dreptul de proprietate — Dreptul de a desfășura o activitate economică — Eroare vădită de apreciere”)	31
2018/C 200/39	Cauza T-248/16: Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2018 – Walfood/EUIPO – Romanov Holding (CHATKA) {„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă CHATKA — Marca internațională figurativă anterioară CHATKA — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 57 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 64 alineatele (2) și (3) din Regulamentul 2017/1001]}	32
2018/C 200/40	Cauza T-288/16: Hotărârea Tribunalului din 26 aprilie 2018 – Convivo/EUIPO – Porcesadora Nacional de Alimentos (M'Cooky) {„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca verbală M'Cooky — Marca națională figurativă anterioară MR.COOK — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001] — Risc de confuzie}	32
2018/C 200/41	Cauza T-312/16: Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2018 – Walfood/EUIPO – Romanov Holding (CHATKA) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca verbală CHATKA — Marca internațională figurativă anterioară CHATKA — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 47 alineatele (2) și (3) din Regulamentul 2017/1001)]	33
2018/C 200/42	Cauza T-426/16: Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2018 – Perfumes y Aromas Artesanales/EUIPO – Aromas Selective (Aa AROMAS artesanales) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Aa AROMAS artesanales — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară Aromas PERFUMARIA Beleza em todos os sentidos — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Identitatea sau similitudinea serviciilor — Similitudinea semnelor — Public pertinent — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)	34
2018/C 200/43	Cauza T-468/16: Hotărârea Tribunalului din 23 aprilie 2018 – Verein Deutsche Sprache/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind o decizie a Comisiei referitoare la schimbarea aspectului sălii de presă din clădirea Berlaymont în legătură cu limitarea afișajului numai la limbile franceză și engleză — Refuz parțial al accesului — Declarație a Comisiei privind inexistența unor documente — Prezumția de legalitate — Eroare de drept — Obligația de motivare”]	34

2018/C 200/44	Cauza T-747/16: Hotărârea Tribunalului din 23 aprilie 2018 – Vincenti/EUIPO („Funcție publică — Funcționari — Asigurări sociale — Aviz al comisiei de invaliditate — Putere de apreciere a AIPN — Articolele 53 și 78 din Statut — Eroare de apreciere — Obligația de motivare”)	35
2018/C 200/45	Cauza T-756/16: Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2018 – Euro Castor Green/EUIPO – Netlon France (Spalier ocultant) [„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă un spalier — Desen sau model industrial comunitar anterior — Cauză de nulitate — Divulgarea desenului sau modelului industrial anterior — Lipsa noutății — Lipsa caracterului individual — Articolele 5 și 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”]	36
2018/C 200/46	Cauza T-763/16: Hotărârea Tribunalului din 12 aprilie 2018 – PY/EUCAP Sahel Niger („Clauză compromisorie — Personal al misiunilor internaționale ale Uniunii Europene — Litigii privind contractele de muncă — Proceduri de anchetă internă — Protecție a victimelor în caz de denunțare a unei situații de hărțuire — Răspundere contractuală”)	36
2018/C 200/47	Cauza T-831/16: Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2018 – Kabushiki Kaisha Zoom/EUIPO – Leedsworld (ZOOM) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ZOOM — Mărcile Uniunii Europene figurativă și verbală anterioare ZOOM — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	37
2018/C 200/48	Cauza T-183/17: Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2018 – Menta y Limón Decoración/EUIPO-Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Reprezentarea unui bărbat în costum regional) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene figurativă reprezentând un bărbat în costum regional — Desene industriale naționale anterioare — Motiv relativ de refuz — Articolul 53 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 60 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Interzicerea utilizării mărcii Uniunii Europene în temeiul dreptului național — Aplicarea dreptului național de către EUIPO”) . . .	38
2018/C 200/49	Cauza T-207/17: Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2018 – Senetic/EUIPO – HP Hewlett Packard Group (hp) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă hp — Motive absolute de refuz — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001] — Rea-credință — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001”]	38
2018/C 200/50	Cauza T-208/17: Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2018 – Senetic/EUIPO – HP Hewlett Packard Group (HP) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală HP — Motive absolute de refuz — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001] — Rea-credință — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001”]	39
2018/C 200/51	Cauza T-213/17: Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2018 – Romantik Hotels & Restaurants/EUIPO – Hotel Preidlhof (ROMANTIK) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene verbală ROMANTIK — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) și articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001”]	40

2018/C 200/52	Cauza T-220/17: Hotărârea Tribunalului din 26 aprilie 2018 – Pfalzmarkt für Obst und Gemüse eG/EUIPO (100 % Pfalz) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative 100 % Pfalz — Motiv absolut de refuz — Articolul 7 alineatul (1) litera (c), din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 din Regulamentul 2017/1001)"]	40
2018/C 200/53	Cauza T-221/17: Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2018 – Mémora Servicios Funerarios/EUIPO – Chatenoud (MEMORAME) [„Marcă Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MEMORAME — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară mémora și marca națională verbală anterioară MÉMORA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor și a serviciilor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	41
2018/C 200/54	Cauza T-297/17: Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2018 – VSM/EUIPO (WE KNOW ABRASIVES) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de marcă a Uniunii Europene verbală WE KNOW ABRASIVES — Marcă constituită dintr-un slogan publicitar — Competența camerei de recurs în cazul utilizării limitate a unei părți din servicii vizată prin cererea de înregistrare — Articolul 64 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001]”]	42
2018/C 200/55	Cauza T-354/17: Hotărârea Tribunalului din 23 aprilie 2018 – Genomic Health/EUIPO (ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE) [Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Egalitate de tratament]	42
2018/C 200/56	Cauza T-212/18: Acțiune introdusă la 26 martie 2018 – Romańska/Frontex	43
2018/C 200/57	Cauza T-226/18: Acțiune introdusă la 2 aprilie 2018 – Global Silicones Council și alții/Comisia	44
2018/C 200/58	Cauza T-231/18: Acțiune introdusă la 4 aprilie 2018 – Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam/EUIPO –Lupu (Djili)	46
2018/C 200/59	Cauza T-240/18: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2018 – Polskie Linie Lotnicze „LOT”/Comisia	46
2018/C 200/60	Cauza T-245/18: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2018 – Benavides Torres/Consiliul	47
2018/C 200/61	Cauza T-246/18: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2018 – Moreno Pérez/Consiliul	48
2018/C 200/62	Cauza T-247/18: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2018 – Lucena Ramírez/Consiliul	48
2018/C 200/63	Cauza T-248/18: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2018 – Cabello Rondón/Consiliul	49
2018/C 200/64	Cauza T-249/18: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2018 – Saab Halabi/Consiliul	50

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2018/C 200/01)

Ultima publicație

JO C 190, 4.6.2018

Publicații anterioare

JO C 182, 28.5.2018

JO C 166, 14.5.2018

JO C 161, 7.5.2018

JO C 152, 30.4.2018

JO C 142, 23.4.2018

JO C 134, 16.4.2018

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 april 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Berlin – Germania) – Romano Pisciotti/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-191/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii — Articolele 18 și 21 TFUE — Extradare către Statele Unite ale Americii a unui cetățean al unui stat membru care și-a exercitat dreptul la liberă circulație — Acord de extradare între Uniunea Europeană și acest stat terț — Domeniu de aplicare al dreptului Uniunii — Interdicția extradării aplicată numai resortisanților naționali — Restricție privind libera circulație — Justificare întemeiată pe prevenirea impunității — Proporționalitate — Informarea statului membru de origine al cetățeanului Uniunii)

(2018/C 200/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamant: Romano Pisciotti

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

- 1) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că, într-un caz precum cel în discuție în litigiul principal, în care un cetățean al Uniunii care a făcut obiectul unei cereri de extradare către Statele Unite ale Americii a fost arestat, în vederea eventualei executări a acestei cereri, într-un alt stat membru decât cel al cărui resortisant este, situația acestui cetățean intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii din moment ce cetățeanul respectiv și-a exercitat dreptul la liberă circulație în Uniunea Europeană, iar cererea de extradare menționată a fost efectuată în cadrul Acordului privind extradarea între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii din 25 iunie 2003.
- 2) Într-un caz precum cel în discuție în litigiul principal, în care un cetățean al Uniunii care a făcut obiectul unei cereri de extradare către Statele Unite ale Americii, în cadrul Acordului privind extradarea între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii din 25 iunie 2003, a fost arestat într-un alt stat membru decât cel al cărui resortisant este, în vederea eventualei executări a acestei cereri, articolele 18 și 21 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca statul membru solicitat să instituie o distincție în temeiul unei norme de drept constituțional între propriii resortisanți și resortisanții altor state membre și să autorizeze această extradare, în condițiile în care nu permite extradarea propriilor resortisanți, din moment ce a permis în prealabil autorităților competente ale statului membru al cărui resortisant este cetățeanul respectiv să îl solicite pe acesta în cadrul unui mandat european de arestare, iar acest din urmă stat membru nu a luat nicio măsură în acest sens.

⁽¹⁾ JO C 270, 25.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – Finnair Oyj/Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

(Cauza C-258/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Transporturi aeriene — Convenția de la Montreal — Articolul 31 — Răspunderea transportatorilor aerieni pentru bagajele înregistrate — Cerințe referitoare la forma și la conținutul reclamației scrise adresate transportatorului aerian — Reclamație introdusă pe cale electronică și înregistrată în sistemul informatic al transportatorului aerian — Reclamație introdusă în numele destinatarului de către un prepus al transportatorului aerian)

(2018/C 200/03)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Finnair Oyj

Pârâtă: Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

Dispozitivul

- 1) Articolul 31 alineatul (4) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montreal la 28 mai 1999 și aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 2001/539/CE a Consiliului din 5 aprilie 2001, trebuie interpretat în sensul că, în termenele prevăzute la alineatul (2) al acestui articol, reclamația trebuie să fie făcută în scris, în conformitate cu alineatul (3) al articolului menționat, sub sancțiunea inadmisibilității oricărui tip de acțiune împotriva transportatorului.
- 2) O reclamație precum cea în discuție în litigiul principal, înregistrată în sistemul informatic al transportatorului aerian, îndeplinește cerința privind forma scrisă prevăzută la articolul 31 alineatul (3) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montreal la 28 mai 1999.
- 3) Articolul 31 alineatele (2) și (3) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montreal la 28 mai 1999, trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca cerința privind forma scrisă să se considere îndeplinită atunci când un agent al transportatorului aerian, cu cunoștința pasagerului, redă în formă scrisă declarația de avarie fie în format hârtie, fie prin mijloace electronice, prin introducerea sa în sistemul informatic al acestui transportator, cu condiția ca acest pasager să poată verifica exactitatea textului reclamației, astfel cum este redată în formă scrisă și introdusă în acest sistem, și, dacă este cazul, să o modifice sau să o completeze sau chiar să o înlocuiască, înainte de expirarea termenului prevăzut la articolul 31 alineatul (2) din această convenție.
- 4) Articolul 31 din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montreal la 28 mai 1999, trebuie interpretat în sensul că nu impune alte cerințe de fond privind reclamația decât aceea că transportatorului aerian trebuie să i se aducă la cunoștință dauna produsă.

⁽¹⁾ JO C 260, 18.7.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg, Supreme Court of the United Kingdom – Germania, Regatul Unit) – B/ Land Baden-Württemberg (C-316/16), Secretary of State for the Home Department/Franco Vomero

(Cauzele conexe C-316/16 și C-424/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii Europene — Dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre — Directiva 2004/38/CE — Articolul 28 alineatul (3) litera (a) — Protecția sporită împotriva expulzării — Condiții — Dreptul de ședere permanentă — Ședere în statul membru gazdă în cei zece ani anteriori deciziei de expulzare de pe teritoriul statului membru în cauză — Perioadă de detenție — Consecințe în ceea ce privește continuitatea șederii de zece ani — Raportul cu aprecierea globală a unei legături de integrare — Momentul în care intervine aprecierea respectivă și criteriile care trebuie luate în considerare în cadrul acesteia)

(2018/C 200/04)

Limba de procedură: germana și engleza

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg, Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Intimați-reclamanți B (C-316/16), Secretary of State for the Home Department (C-424/16)

Apelanți-pârâți: Land Baden-Württemberg (C-316/16), Franco Vomero (C-424/16)

Dispozitivul

- 1) Articolul 28 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE trebuie interpretat în sensul că beneficiul protecției împotriva expulzării de pe teritoriu prevăzute de dispoziția menționată este subordonat condiției ca persoana în cauză să aibă un drept de ședere permanentă în sensul articolului 16 și al articolului 28 alineatul (2) din această directivă.
- 2) Articolul 28 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/38 trebuie interpretat în sensul că, în cazul unui cetățean al Uniunii care execută o pedeapsă privativă de libertate și împotriva căruia este adoptată o decizie de expulzare, condiția de a fi avut „reședința în statul membru gazdă în cei zece ani anteriori”, enunțată de această dispoziție, poate fi îndeplinită în măsura în care o apreciere globală a situației persoanei în cauză, ținând seama de toate aspectele relevante, conduce la concluzia că, în pofida detenției menționate, legăturile de integrare create de persoana în cauză cu statul membru gazdă nu au fost rupte. Printre aceste aspecte figurează în special intensitatea legăturilor de integrare create cu statul membru gazdă înainte de privarea de libertate a persoanei în cauză, natura infracțiunii care a justificat perioada de detenție și împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, precum și conduita persoanei în cauză în perioada de detenție.

- 3) Articolul 28 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/38 trebuie interpretat în sensul că aspectul dacă o persoană îndeplinește condiția de a fi avut „reședința în statul membru gazdă în cei zece ani anteriori”, în sensul dispoziției menționate, trebuie apreciat la data la care este adoptată decizia de expulzare inițială.

⁽¹⁾ JO C 343, 19.9.2016.
JO C 350, 26.9.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 10 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de grande instance de Lille – Franța) – Procedură penală privind pe Uber France SAS

(Cauza C-320/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Servicii în domeniul transporturilor — Directiva 2006/123/CE — Servicii în cadrul pieței interne — Directiva 98/34/CE — Serviciile societății informaționale — Normă privind serviciile societății informaționale — Noțiune — Serviciu de intermediere care permite, prin intermediul unei aplicații pentru smartphone, punerea în legătură în schimbul unei remunerații a unor conducători auto neprofesioniști care utilizează propriul vehicul cu persoane care doresc să efectueze deplasări urbane — Sancțiuni penale)

(2018/C 200/05)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de grande instance de Lille

Partea din procedura penală principală

Uber France SAS,

cu participarea: Nabil Bensalem

Dispozitivul

Articolul 1 din Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998, și articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne trebuie interpretate în sensul că o reglementare națională care sancționează penal fapta de a organiza un sistem de punere în legătură a clienților cu persoane care furnizează prestații de transport rutier de persoane cu titlu oneros cu vehicule de mai puțin de zece locuri, fără să dețină o autorizație în acest scop, se referă la un „serviciu în domeniul transporturilor” în măsura în care se aplică unui serviciu de intermediere furnizat prin intermediul unei aplicații pentru smartphone și care face parte integrantă dintr-un serviciu global al cărui element principal este serviciul de transport. Un astfel de serviciu este exclus din domeniul de aplicare al acestor directive.

⁽¹⁾ JO C 296, 16.8.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht – Germania) – Vera Egenberger/Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

(Cauza C-414/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2000/78/CE — Egalitate de tratament — Tratamente diferențiat bazat pe religie sau convingeri — Activități profesionale ale bisericilor sau ale altor organizații a căror etică este bazată pe religie sau convingeri — Religie sau convingeri care constituie o cerință profesională esențială, legitimă și justificată în privința eticii organizației — Noțiune — Natura activităților și contextul în care sunt exercitate acestea — Articolul 17 TFUE — Articolele 10, 21 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene)

(2018/C 200/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vera Egenberger

Pârâtă: Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă coroborat cu articolele 9 și 10 din aceasta, precum și cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că, atunci când o biserică sau o altă organizație a cărei etică este bazată pe religie sau convingeri afirmă, în susținerea unui act sau a unei decizii precum respingerea unei candidaturi pentru ocuparea unui loc de muncă în cadrul său, că, prin natura activităților vizate sau prin contextul în care urmează să se exercite aceste activități, religia constituie o cerință profesională esențială, legitimă și justificată în privința eticii acestei biserici sau a acestei organizații, o astfel de afirmație trebuie, dacă este cazul, să poată face obiectul unui control jurisdicțional efectiv care să asigure că, în speță, sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din această directivă.
- 2) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2000/78 trebuie interpretat în sensul că cerința profesională esențială, legitimă și justificată menționată în acesta face trimitere la o cerință necesară și impusă în mod obiectiv, având în vedere etica bisericii sau a organizației vizate, prin natura sau prin condițiile de exercitare a activității profesionale în cauză și nu poate acoperi considerații străine de etica respectivă sau de dreptul la autonomie al acestei biserici sau al acestei organizații. Cerința menționată trebuie să fie conformă cu principiul proporționalității.
- 3) O instanță națională sesizată cu un litigiu între doi particulari este ținută, în cazul în care nu este posibilă interpretarea dreptului național aplicabil în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2000/78, să asigure, în cadrul competențelor sale, protecția juridică ce decurge pentru justițiabili din articolele 21 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și să garanteze efectul deplin al acestor articole, lăsând neaplicată, dacă este necesar, orice dispoziție națională contrară.

⁽¹⁾ JO C 419, 14.11.2016.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 19 aprilie 2018 – Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)/Group OOD, Kosta Iliev

(Cauza C-478/16 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Definiția și dobândirea mărcii Uniunii Europene — Motive relative de refuz — Opoziție a titularului unei mărci neînregistrate sau al unui alt semn utilizat în comerț — Examinare de către camera de recurs — Probe noi sau suplimentare — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 76 alineatul (2) — Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Norma 50 alineatul (1) paragraful al treilea)

(2018/C 200/07)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Recurent: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral, P. Ivanov și D. Stoyanova-Valchanova, agenți)

Celelalte părți din procedură: Group OOD (reprezentanți: D. Dragiev și A. Andreev, avocați), Kosta Iliev (reprezentant: S. Ganeva, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 78, 13.3.2017.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão – Portugalia) – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA/Autoridade da Concorrência

(Cauza C-525/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Concurență — Abuz de poziție dominantă — Articolul 102 al doilea paragraf litera (c) TFUE — Noțiunea „dezavantaj concurențial” — Prețuri discriminatorii pe piața în aval — Societate de gestiune a drepturilor conexe drepturilor de autor — Redevență datorată de furnizorii naționali ai serviciului cu plată de transmitere a semnalului de televiziune și a conținutului său)

(2018/C 200/08)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão

Părțile din procedura principală

Reclamantă: MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA

Pârâtă: Autoridade da Concorrência

Cu participarea: GDA – Cooperativa de Gestão dos Direitos dos Artistas Intérpretes ou Executantes, CRL

Dispozitivul

Noțiunea „dezavantaj concurențial”, în sensul articolului 102 al doilea paragraf litera (c) TFUE, trebuie interpretată în sensul că vizează, în ipoteza în care o întreprindere dominantă aplică prețuri discriminatorii unor parteneri comerciali pe piața în aval, situația în care acest comportament este susceptibil să aibă ca efect o denaturare a concurenței între acești parteneri comerciali. Constatarea unui asemenea „dezavantaj concurențial” nu necesită dovada unei deteriorări efective și cuantificabile a poziției concurențiale, însă trebuie să se întemeieze pe o analiză a ansamblului circumstanțelor relevante ale speței care permit să se concluzioneze că respectivul comportament are o influență asupra costurilor, asupra beneficiilor sau asupra unui alt interes relevant al unuia sau mai multor parteneri menționați, astfel încât acest comportament este de natură să afecteze poziția amintită.

⁽¹⁾ JO C 14, 16.1.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 11 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo – Lituania) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos/SEB bankas AB

(Cauza C-532/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Limitarea dreptului la deducerea taxei plătite în amonte — Regularizarea deducerii taxei plătite în amonte — Livrarea unui teren — Calificare eronată drept „activitate impozitată” — Indicarea taxei pe factura inițială — Modificarea acestei indicații de către furnizor)

(2018/C 200/09)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo

Părțile din procedura principală

Reclamant: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pârâtă: SEB bankas AB

Dispozitivul

- 1) Articolul 184 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că obligația de regularizare a deducerilor de taxă pe valoarea adăugată (TVA) neconforme enunțată la acest articol se aplică și în cazurile în care deducerea inițială nu putea avea loc în mod legal deoarece operațiunea care a condus la practicarea acesteia era scutită de TVA. În schimb, articolele 187-189 din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că mecanismul de regularizare a deducerilor de TVA neconforme prevăzut la aceste articole nu este aplicabil în asemenea cazuri – în special într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal – în care deducerea inițială de TVA era nejustificată deoarece era vorba de o operațiune de livrare de terenuri scutită de TVA.
- 2) Articolul 186 din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că, în cazurile în care deducerea inițială de taxă pe valoarea adăugată (TVA) nu putea avea loc în mod legal, revine statelor membre competența să stabilească data la care ia naștere obligația de a regulariza deducerea neconformă a TVA ului și perioada pentru care trebuie să intervină această regularizare, cu respectarea principiilor dreptului Uniunii, în special a principiilor securității juridice și încrederii legitime. Revine instanței naționale competența să verifice dacă, într-un caz precum cel în discuție în litigiul principal, aceste principii sunt respectate.

⁽¹⁾ JO C 6, 9.1.2017.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 aprilie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Danemarcei**(Cauza C-541/16) ⁽¹⁾**

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 — Articolul 2 punctul 6 — Articolul 8 — Operațiuni de cabotaj — Noțiune — Definiție cuprinsă într-un document „Întrebări și răspunsuri” întocmit de Comisia Europeană — Valoare juridică — Măsuri naționale de aplicare care limitează numărul punctelor de încărcare și de descărcare ce pot face parte din aceeași operațiune de cabotaj — Marjă de apreciere — Restricție — Proporționalitate]

(2018/C 200/10)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Hottiaux, L. Grønfeldt și U. Nielsen, agenți)

Pârât: Regatul Danemarcei (reprezentanți: C. Thorning J. Nymann-Lindgren și M. Søndahl Wolff, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 6, 9.1.2017

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag – Țările de Jos) – A, S/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**(Cauza C-550/16) ⁽¹⁾**

[Trimitere preliminară — Dreptul la reîntregirea familiei — Directiva 2003/86/CE — Articolul 2 partea introductivă și litera (f) — Noțiunea „minor neînsoțit” — Articolul 10 alineatul (3) litera (a) — Dreptul unui refugiat la reîntregirea familiei cu părinții săi — Refugiat cu vârsta sub 18 ani la momentul intrării sale pe teritoriul statului membru și al depunerii cererii sale de azil, dar major la momentul la care este adoptată decizia prin care i se acordă azilul și la care a depus cererea de reîntregire a familiei — Data determinantă pentru a aprecia calitatea de „minor” a persoanei interesate]

(2018/C 200/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag

Părțile din procedura principală

Reclamanți: A, S

Pârât: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Dispozitivul

Articolul 2 partea introductivă și litera (f) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei coroborat cu articolul 10 alineatul (3) litera (a) din aceasta trebuie interpretat în sensul că trebuie să fie calificat drept „minor”, în sensul acestei dispoziții, un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid cu vârsta sub 18 ani la momentul intrării sale pe teritoriul unui stat membru și al depunerii cererii sale de azil în acest stat, dar care, în cursul procedurii de azil, împlinește vârsta majoratului și căruia i se recunoaște, ulterior, statutul de refugiat.

(¹) JO C 38, 6.2.2017

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 19 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Eirinodikeio Lerou Leros – Grecia) – Procedură inițiată de Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina

(Cauza C-565/16) (¹)

(„Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Instanța unui stat membru sesizată cu o cerere de încuviințare a renunțării la moștenire în numele unui copil minor — Competență în materie parentală — Prorogare de competență — Articolul 12 alineatul (3) litera (b) — Acceptare a competenței — Condiții)

(2018/C 200/12)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Eirinodikeio Lerou Leros

Părțile din procedura principală

Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina

Dispozitivul

Într-o situație precum cea din litigiul principal, în care părinții unui copil minor, care locuiesc în mod obișnuit cu acesta din urmă într-un stat membru, au depus în numele acestui copil o cerere de încuviințare a renunțării la moștenire la instanța unui alt stat membru, articolul 12 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, trebuie interpretat în sensul că:

- depunerea efectuată împreună de părinții copilului la instanța aleasă constituie o acceptare neechivocă de către aceștia a acestei instanțe;
- procurorul, care, potrivit dreptului național, este din oficiu parte în procedura introdusă de părinți, este parte în procedură în sensul articolului 12 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul nr. 2201/2003. Opoziția exprimată de această parte față de alegerea instanței făcută de părinții copilului după data la care această instanță a fost sesizată împiedică recunoașterea acceptării prorogării de competență de către toate părțile din procedură la această dată. În lipsa unei astfel de opoziții, acordul acestei părți poate fi considerat ca fiind implicit, iar condiția acceptării prorogării de competență în mod neechivoc de către toate părțile din procedură la data la care instanța menționată este sesizată poate fi considerată ca fiind îndeplinită și

- împrejurarea că ultimul domiciliu al defunctului, patrimoniul său, obiect al succesiunii, și pasivul succesiunii se aflau în statul membru de care aparține instanța aleasă permite, în lipsa unor elemente care tind să demonstreze că prorogarea de competență riscă să aibă un impact negativ asupra situației copilului, să se considere că o asemenea prorogare de competență este în interesul superior al copilului.

⁽¹⁾ JO C 22, 23.1.2017.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 19 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Firma Hans Bühler KG/Finanzamt de Graz-Stadt**

(Cauza C-580/16) ⁽¹⁾

**(Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE —
Locul achiziției intracomunitare — Articolul 42 — Achiziție intracomunitară de bunuri care fac obiectul
unei livrări ulterioare — Articolul 141 — Scutire — Operațiune triunghiulară — Măsuri de
simplificare — Articolul 265 — Rectificarea declarației recapitulative)**

(2018/C 200/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Firma Hans Bühler KG

Pârâtă: Finanzamt de Graz-Stadt

Dispozitivul

- 1) Articolul 141 litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45/UE a Consiliului din 13 iulie 2010, trebuie să fie interpretat în sensul că condiția pe care o prevede este îndeplinită atunci când persoana impozabilă este stabilită și identificată în scopuri de taxă pe valoarea adăugată (TVA) în statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile, dar această persoană impozabilă utilizează numărul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru pentru achiziția intracomunitară în discuție.
- 2) Articolele 42 și 265 din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45, coroborate cu articolul 263 din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45, trebuie să fie interpretate în sensul că se opun ca administrația fiscală a unui stat membru să aplice articolul 41 primul paragraf din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45, pentru simplul motiv că, în cadrul unei achiziții intracomunitare realizate în scopul unei livrări ulterioare pe teritoriul unui stat membru, depunerea declarației recapitulative prevăzute la articolul 265 din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45, nu a fost făcută în timp util de persoana impozabilă identificată în scopuri de taxă pe valoarea adăugată (TVA) în acest stat membru.

⁽¹⁾ JO C 78, 13.3.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 19 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Conseils et mise en relations (CMR) SARL/Demeures terre et tradition SARL

(Cauza C-645/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Agenți comerciali independenți — Directiva 86/653/CEE — Dreptul agentului comercial la o indemnizație sau la repararea prejudiciului după încetarea contractului de agenție comercială — Articolul 17 — Excluderea dreptului la indemnizație în caz de reziliere a contractului în perioada de probă prevăzută în contract)

(2018/C 200/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurentă: Conseils et mise en relations (CMR) SARL

Intimată: Demeures terre et tradition SARL

Dispozitivul

Articolul 17 din Directiva 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți trebuie interpretat în sensul că regimurile de despăgubire și de reparare pe care le prevede acest articol la alineatul (2) și, respectiv, la alineatul (3), în caz de încetare a contractului de agenție comercială, sunt aplicabile atunci când această încetare intervine în perioada de probă stipulată în contractul menționat.

⁽¹⁾ JO C 70, 6.3.2017.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 12 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – Biosafe – Indústria de Reciclagens SA/Flexipiso – Pavimentos SA

(Cauza C-8/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolele 63, 167, 168, 178-180, 182 și 219 — Principiul neutralității fiscale — Drept de deducere a TVA-ului — Termen prevăzut de legislația națională pentru exercitarea acestui drept — Deducerea TVA-ului stabilit suplimentar plătit statului și care a făcut obiectul unor documente de rectificare a facturilor inițiale în urma unei rectificări fiscale — Data la care începe să curgă termenul]

(2018/C 200/15)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal de Justiça

Părțile din procedura principală

Recurentă: Biosafe – Indústria de Reciclagens SA

Intimată: Flexipiso – Pavimentos SA

Dispozitivul

Articolele 63, 167, 168, 178-180, 182 și 219 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, precum și principiul neutralității fiscale trebuie interpretate în sensul că se opun reglementării unui stat membru în temeiul căreia, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, în care, în urma unei rectificări fiscale, a fost plătită statului taxă pe valoarea adăugată (TVA) stabilită suplimentar și aceasta a făcut obiectul unor documente de rectificare a facturilor inițiale la mai mulți ani după livrarea bunurilor în cauză, se refuză beneficiul dreptului de deducere a TVA-ului pentru motivul că termenul prevăzut de reglementarea menționată pentru exercitarea acestui drept ar fi început să curgă de la data emiterii facturilor inițiale menționate și ar fi expirat.

⁽¹⁾ JO C 95, 27.3.2017

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 12 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Fédération des entreprises de la beauté/Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes, Ministre de l'Éducation nationale, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre de l'Économie et des Finances, fost Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

(Cauza C-13/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Aproximarea legislațiilor — Produse cosmetice — Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 — Articolul 10 alineatul (2) — Evaluarea siguranței produsului cosmetic — Calificarea evaluatorului siguranței — Recunoașterea echivalenței ciclurilor de formare — Discipline similare farmaciei, toxicologiei sau medicinei — Putere de apreciere a statelor membre]

(2018/C 200/16)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fédération des entreprises de la beauté

Pârâte: Ministre des Affaires sociales, de la Santé et des Droits des femmes, Ministre de l'Éducation nationale, de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre de l'Économie et des Finances, fost Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

Dispozitivul

- 1) Articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice trebuie interpretat în sensul că recunoașterea echivalenței ciclurilor de formare, prevăzută la această dispoziție, poate viza alte cicluri de formare decât cele oferite în state terțe.
- 2) Articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1223/2009 trebuie interpretat în sensul că acesta conferă fiecărui stat membru competența de a stabili discipline „similare” farmaciei, toxicologiei sau medicinei, precum și niveluri de calificare care îndeplinesc cerințele acestui regulament, cu condiția să respecte obiectivele stabilite de regulamentul menționat care constau în special în garantarea faptului că evaluatorul siguranței produselor cosmetice dispune de o calificare care să îi permită asigurarea unui nivel înalt de protecție a sănătății umane.

⁽¹⁾ JO C 95, 27.3.2017.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 19 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Oftalma Hospital Srl/C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte

(Cauza C-65/17) ⁽¹⁾

(„Trimitere preliminară — Contracte de achiziții publice de servicii — Servicii de sănătate și servicii de asistență socială — Atribuire contrară normelor de atribuire a contractelor de achiziții publice — Necesitatea de a respecta principiile transparenței și egalității de tratament — Noțiunea interes transfrontalier cert — Directiva 92/50/CEE — Articolul 27”)

(2018/C 200/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Oftalma Hospital Srl

Pârâtă: C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte

cu participarea: Azienda Sanitaria Locale di Torino (TO1)

Dispozitivul

- 1) Atunci când atribuie un contract de achiziții publice de servicii care intră în domeniul de aplicare al articolului 9 din Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1997, și care, în consecință, este, în principiu, supus numai articolelor 14 și 16 din această directivă, o autoritate contractantă este obligată să respecte normele fundamentale și principiile generale ale Tratatului FUE, în special principiile egalității de tratament și nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate, precum și obligația de transparență care decurge din acestea, cu condiția ca, la data atribuirii sale, un astfel de contract să prezinte un caracter transfrontalier cert, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 2) Articolul 27 alineatul (3) din Directiva 92/50 trebuie interpretat în sensul că nu se aplică contractelor de achiziții publice de servicii care intră sub incidența anexei I B la această directivă.

⁽¹⁾ JO C 144, 8.5.2017.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 19 aprilie 2018 – Fiesta Hotels & Resorts, SL/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Residencial Palladium, SL

(Cauza C-75/17 P) ⁽¹⁾

[Rekurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (4) — Articolul 65 — Denumirea comercială neînregistrată GRAND HOTEL PALLADIUM — Marca figurativă care conține elementele verbale „PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA” — Cerere de declarare a nulității întemeiată pe un drept anterior dobândit în temeiul dreptului național — Condiții — Semn a cărui aplicabilitate depășește domeniul local — Dreptul de a interzice utilizarea unei mărci mai recente]

(2018/C 200/18)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Fiesta Hotels & Resorts, SL (reprezentanți: J.-B. Devaureix și J. C. Erdozain López, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: J. Crespo Carrillo și D. Botis, agenți), Residencial Palladium, SL (reprezentant: D. Solana Giménez, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Fiesta Hotels & Resorts SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 151, 15.5.2017.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 12 aprilie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-110/17) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 63 TFUE — Articolul 40 din Acordul privind SEE — Impozit pe venitul rezidenților belgieni — Stabilirea veniturilor imobiliare — Aplicarea a două metode de calcul diferite în funcție de locul unde se situează bunul imobil — Calcul pornind de la valoarea cadastrală în cazul imobilelor situate în Belgia — Calcul bazat pe valoarea locativă reală în cazul imobilelor situate într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European (SEE) — Diferență de tratament — Restricție privind libera circulație a capitalurilor]

(2018/C 200/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Roels și N. Gossement, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentanți: P. Cottin, M. Jacobs și L. Cornelis, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin menținerea unor dispoziții potrivit cărora, în materie de estimare a veniturilor aferente imobilelor care nu sunt închiriate sau care sunt închiriate fie unor persoane fizice care nu le utilizează în scop profesional, fie unor persoane juridice care le pun la dispoziția unor persoane fizice în scopuri private, baza impozabilă este calculată pornind de la valoarea cadastrală, în ceea ce privește bunurile situate pe teritoriul național, și asupra valorii locative reale, în ceea ce privește imobilele situate în străinătate, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 63 TFUE și al articolului 40 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992.
- 2) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 121, 18.4.2017

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Peek & Cloppenburg KG, Hamburg/Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

(Cauza C-148/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Dreptul mărcilor — Directiva 2008/95/CE — Articolul 14 — Constatarea a posteriori a nulității unei mărci sau a decăderii din drepturi a titularului acesteia — Data la care trebuie îndeplinite condițiile decăderii sau ale nulității — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Marcă a Uniunii Europene — Articolul 34 alineatul (2) — Revendicarea seniorității unei mărci naționale anterioare — Efectele acestei revendicări asupra mărcii naționale anterioare)

(2018/C 200/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă Peek& Cloppenburg KG, Hamburg

Intimată: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

Dispozitivul

Articolul 14 din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci coroborat cu articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 a Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca [Uniunii Europene] trebuie interpretat în sensul că se opune unei interpretări a legislației naționale potrivit căreia nulitatea unei mărci naționale anterioare sau decăderea din drepturi a titularului acesteia, marcă a cărei senioritate este revendicată pentru o marcă a Uniunii Europene, poate fi constatată a posteriori doar dacă condițiile acestei nulități sau ale acestei decăderi sunt îndeplinite nu numai la data la care s-a renunțat la această marcă națională anterioară sau la data la care aceasta a expirat, ci și la data la care se pronunță hotărârea judecătorească prin care se efectuează această constatare.

⁽¹⁾ JO C 231, 17.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 19 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA/Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Cauza C-152/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Proceduri de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale — Directiva 2004/17/CE — Obligația de revizuire a prețurilor după atribuirea contractului — Lipsa unei asemenea obligații în Directiva 2004/17/CE sau care decurge din principiile generale care stau la baza articolului 56 TFUE și a Directivei 2004/17/CE — Servicii de curățenie și de întreținere legate de activitatea de transport feroviar — Articolul 3 alineatul (3) TUE — Articolele 26, 57, 58 și 101 TFUE — Lipsa unor precizări suficiente privind contextul factual al litigiului principal, precum și motivele care justifică necesitatea unui răspuns la întrebările preliminare — Inadmisibilitate — Articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dispoziții ale dreptului național care nu pun în aplicare dreptul Uniunii — Necompetență]

(2018/C 200/21)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: Consorzio Italian Management și Catania Multiservizi SpA

Intimată: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Dispozitivul

Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (UE) nr. 1251/2011 al Comisiei din 30 noiembrie 2011, și principiile generale care stau la baza acesteia trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun unor norme de drept național precum cele în discuție în litigiul principal, care nu prevăd revizuirea periodică a prețurilor după atribuirea unor contracte care țin de sectoarele vizate de această directivă.

(¹) JO C 213, 3.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Hannover, Amtsgericht Düsseldorf – Germania) – Helga Krüsemann și alții (C-195/17), Thomas Neufeldt și alții (C-197/17), Ivan Wallmann (C-198/17), Rita Hoffmeyer (C-199/17), Rudolf Meyer (C-199/17), Susanne de Winder (C-200/17), Holger Schlosser (C-201/17), Nicole Schlosser (C-201/17), Peter Rebbe și alții (C-202), Eberhard Schmeer (C-203/17), Brigitte Wittmann (C-226/17), Reinhard Wittmann (C-228/17), Regina Lorenz (C-254/17), Prisca Sprecher (C-254/17), Margarethe Yüce și alții (C-274/17), Friedemann Schoen (C-275/17), Brigitta Schoen (C-275/17), Susanne Meyer și alții (C-278/17), Thomas Kiehl (C-279/17), Ralph Eßer (C-280/17), Thomas Schmidt (C-281/17), Werner Ansorge (C-282/17), Herbert Blesgen (C-283/17), Simone Künnecke și alții (C-284/17), Marta Gentile (C-285/17), Marcel Gentile (C-285/17), Gabriele Ossenbeck (C-286/17), Angelina Fell și alții (C-290/17), Helga Jordan-Grompe și alții (C-291/17), EUflight.de GmbH (C-292/17)/TUIfly GmbH (Cauzele conexate C-195/17, C-197/17-C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17-C-286/17 și C-290/17-C-292/17) (¹)

[Trimitere preliminară — Transport — Norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și a anulării sau a întârzierii prelungite a zborurilor — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Articolul 5 alineatul (3) — Articolul 7 alineatul (1) — Drept la despăgubiri — Scutire — Noțiunea „împrejurări excepționale” — „Grevă spontană”]

(2018/C 200/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hannover, Amtsgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamante: Helga Krüsemann și alții (C-195/17), Thomas Neufeldt și alții (C-197/17), Ivan Wallmann (C-198/17), Rita Hoffmeyer (C-199/17), Rudolf Meyer (C-199/17), Susanne de Winder (C-200/17), Holger Schlosser (C-201/17), Nicole Schlosser (C-201/17), Peter Rebbe și alții (C-202/17), Eberhard Schmeer (C-203/17), Brigitte Wittmann (C-226/17), Reinhard Wittmann (C-228/17), Regina Lorenz (C-254/17), Prisca Sprecher (C-254/17), Margarethe Yüce și alții (C-274/17), Friedemann Schoen (C-275/17), Brigitta Schoen (C-275/17), Susanne Meyer și alții (C-278/17), Thomas Kiehl (C-279/17), Ralph Eßer (C-280/17), Thomas Schmidt (C-281/17), Werner Ansorge (C-282/17), Herbert Blesgen (C-283/17), Simone Künnecke și alții (C-284/17), Marta Gentile (C-285/17), Marcel Gentile (C-285/17), Gabriele Ossenbeck (C-286/17), Angelina Fell și alții (C-290/17), Helga Jordan-Grompe și alții (C-291/17), EUflight.de GmbH (C-292/17)

Pârâtă: TUIfly GmbH

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, citit în lumina considerentului (14) al acestuia, trebuie să fie interpretat în sensul că absența spontană a unei părți semnificative a personalului navigant („grevă spontană”), precum cea în discuție în cauzele principale, care își are originea în anunțul-surpriză al unui operator efectiv de transport aerian cu privire la o restructurare a întreprinderii, ca urmare a unui apel care nu a fost lansat de reprezentanții lucrătorilor întreprinderii, ci în mod spontan chiar de către lucrătorii care au intrat în concediu medical, nu se încadrează în sfera noțiunii „împrejurări excepționale” în sensul acestei dispoziții.

- (¹) JO C 221, 10.7.2017
JO C 231, 17.7.2017
JO C 239, 24.7.2017
JO C 283, 28.8.2017
JO C 249, 31.7.2017

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 12 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Medtronic GmbH/Finanzamt Neuss

(Cauza C-227/17) (¹)

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 — Uniunea vamală și Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Subpozițiile 9021 10 10, 9021 10 90 și 9021 90 90 — Sistem de fixare a coloanei vertebrale — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1214/2014]

(2018/C 200/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Medtronic GmbH

Pârât: Finanzamt Neuss

Dispozitivul

Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1754 al Comisiei din 6 octombrie 2015, trebuie interpretată în sensul că clasificarea unor sisteme de fixare a coloanei vertebrale precum cele în discuție în litigiul principal la subpoziția 9021 90 90 din Nomenclatura combinată este exclusă atunci când aceste sisteme pot fi clasificate la o altă subpoziție a poziției 9021 din Nomenclatura combinată. Eventuala clasificare a acestor sisteme la subpoziția 9021 10 10 sau la subpoziția 9021 10 90 din Nomenclatura combinată depinde de funcția principală care le caracterizează, ceea ce revine instanței de trimitere să determine ținând seama de caracteristicile și de proprietățile obiective ale unor astfel de sisteme, precum și de utilizarea căreia îi sunt destinate și de cea care este efectuată în mod concret.

- (¹) JO C 249, 31.7.2017.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 12 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajský súd v Bratislave – Slovacia) – PPC Power a.s./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Cauza C-302/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2003/87/CE — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră — Obiective — Alocare de cote cu titlu gratuit — Reglementare națională care supune unui impozit cotele transferate și neutilizate)

(2018/C 200/24)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd v Bratislave

Părțile din procedura principală

Reclamantă: PPC Power a.s.

Pârâte: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Dispozitivul

Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care taxează, în proporție de 80 % din valoarea lor, cotele de emisie de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit care au fost vândute sau care nu au fost utilizate de întreprinderile supuse sistemului de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră.

⁽¹⁾ JO C 269, 14.8.2017

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 12 aprilie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Irlanda) – Irlanda) – People Over Wind, Peter Sweetman/Coillte Teoranta

(Cauza C-323/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 92/43/CEE — Conservarea habitatelor naturale — Aree speciale de conservare — Articolul 6 alineatul (3) — Preevaluare în vederea stabilirii necesității de a efectua sau de a nu efectua o evaluare a efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unei arii speciale de conservare — Măsuri care pot fi luate în considerare în acest scop)

(2018/C 200/25)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamantți: People Over Wind, Peter Sweetman

Pârâtă: Coillte Teoranta

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică trebuie interpretat în sensul că, pentru a stabili dacă este necesar să se efectueze ulterior o evaluare corespunzătoare a efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unui sit vizat, nu este necesar, în faza preevaluării, să se ia în considerare măsurile care urmăresc evitarea sau reducerea efectelor prejudiciabile ale planului sau proiectului respectiv asupra acestui sit.

(¹) JO C 277, 21.8.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 aprilie 2018 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-441/17) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 92/43/CEE — Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică — Articolul 6 alineatele (1) și (3) — Articolul 12 alineatul (1) — Directiva 2009/147/CE — Conservarea păsărilor sălbatice — Articolele 4 și 5 — Situl Natura 2000 „Puszcza Białowieska” — Modificarea planului de gestionare forestieră — Creșterea volumului de lemn exploatabil — Plan sau proiect care nu este necesar în mod direct pentru gestionarea sitului, dar care ar putea afecta în mod semnificativ acest sit — Evaluare corespunzătoare a efectelor asupra sitului — Atingere adusă integrității sitului — Punere în aplicare efectivă a măsurilor de conservare — Efecte asupra ariilor de reproducere și de odihnă ale speciilor protejate]

(2018/C 200/26)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Hermes, H. Krämer, K. Herrmann și E. Kružíková)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentanți: M. J. Szyszko, ministrul mediului, de B. Majczyna și de D. Krawczyk, agenți, asistați de K. Tomaszewski, expert)

Dispozitivul

1) Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin:

- în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/17/UE a Consiliului din 13 mai 2013, întrucât a adoptat o anexă la planul de gestionare forestieră a districtului forestier Białowieża fără a se asigura că această anexă nu urma să aducă atingere integrității sitului de importanță comunitară și ariei de protecție specială PLC200004 Puszcza Białowieska;
- în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva 92/43, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/17, precum și al articolului 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/17, întrucât a omis să adopte măsurile de conservare necesare în conformitate cu necesitățile ecologice ale tipurilor de habitate naturale care figurează în anexa I la Directiva 92/43, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/17, și ale speciilor care figurează în anexa II la această directivă, precum și ale speciilor de păsări menționate în anexa I la Directiva 2009/147, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/17, și ale speciilor migratoare care nu sunt cuprinse în anexa menționată și care apar în mod regulat, pentru care au fost desemnate situl de importanță comunitară și aria de protecție specială PLC200004 Puszcza Białowieska;
- în temeiul articolului 12 alineatul (1) literele (a) și (d) din Directiva 92/43, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/17, întrucât a omis să asigure o protecție strictă a coleopterelor saproxilice, și anume gândacul curcubeu al pinului (*Buprestis splendens*), gândacul de scoarță roșu (*Cucuius cinnaberinus*), *Phryganophilus ruficollis* și *Pytho kolwensis*, menționate în anexa IV la această directivă, cu alte cuvinte întrucât nu a interzis uciderea deliberată sau perturbarea acestora ori deteriorarea sau distrugerea ariilor lor de reproducere în districtul forestier Białowieża, și

- în temeiul articolului 5 literele (b) și (d) din Directiva 2009/147, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/17, întrucât a omis să asigure protecția speciilor de păsări menționate la articolul 1 din această directivă, în special a cucuvelei pitice (*Glaucidium passerinum*), a minuniței (*Aegolius funereus*), a ciocănitorii cu spate alb (*Dendrocopos leucotos*) și a ciocănitorii de munte (*Picoides tridactylus*), cu alte cuvinte întrucât nu s-a asigurat ca aceste specii să nu fie ucise sau perturbate în perioada de reproducere și de maturizare și să nu aibă loc distrugerea sau producerea de daune în mod deliberat asupra cuiburilor sau a ouălor sau eliminarea acestora în districtul forestier Białowieża.

2) Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 338, 9.10.2017.

Recurs introdus la 15 februarie 2018 de Red Bull GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 30 noiembrie 2018 în cauzele conexate T-101/15 și T-102/15, Red Bull GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-124/18 P)

(2018/C 200/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Red Bull GmbH (reprezentanți: A. Renck, Rechtsanwalt, S. Petivlasova, abogada)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (mărci), Optimum Mark sp. z o.o.

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

- declararea nulității hotărârii atacate pronunțate la 30 noiembrie 2017 în cauzele conexate T-101/15 și T-102/15;
- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a intimatului din 2 decembrie 2014 în cauzele R 2037/2013-1 și R 2036/2013-1 și
- obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În cadrul primului motiv, recurenta susține că interpretarea Tribunalului referitoare la articolul 7 alineatul (1) litera (a) și la articolul 4 din Regulamentul privind marca Uniunii Europene (¹), în contextul mărcilor care constau într-o combinație de culori, a încălcat principiile egalității de tratament și proporționalității. Tribunalul a impus în mod nelegal o cerință nouă și disproporționată pentru reprezentarea grafică a mărcilor care constau într-o combinație de culori, întemeiată pe premisa eronată că asemenea mărci sunt intrinsec, prin natura lor, mai puțin precise. În primul rând, această premisă este lipsită de orice temei legal, nu corespunde niciunuia dintre obiectivele prevăzute în legislație și are efectul de a discrimina în mod nelegal și disproporționat mărcile care constau într-o combinație de culori față de toate celelalte tipuri de mărci, precum mărcile care constau într-o singură culoare, mărcile verbale, mărcile grafice și altele. În al doilea rând, criteriile stabilite în decizia atacată contravin naturii mărcilor care constau într-o combinație de culori *per se*, care, după cum a fost în mod clar acceptat de Curte în Hotărârea Libertel (²), nu sunt delimitate în spațiu. Hotărârea atacată limitează efectiv mărcile care constau într-o combinație de culori *per se* la mărci figurative, de poziție sau mărci de model, în culori. În al treilea rând, hotărârea atacată este susceptibilă să determine nevaliditatea a mai mult de 85 % din mărcile care constau într-o combinație de culori, de tipul mărcilor atacate, din registrul intimatului.

În cadrul celui de al doilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a încălcat articolul 7 alineatul (1) litera (a) și articolul 4 din Regulamentul privind marca Uniunii Europene ca urmare a unei interpretări incorecte și inadmisibile a Hotărârii Heidelberg Bauchemie ⁽¹⁾ constând în faptul că a impus trei cerințe cumulative pentru reprezentarea grafică a mărcilor care constau într-o combinație de culori, și anume (i) nuanțele precise ale culorilor în discuție, (ii) proporțiile culorilor în discuție și (iii) dispunerea în spațiu a culorilor. Aceste cerințe nu erau esențiale pentru respectiva decizie și au un efect disproporționat de sever numai asupra categoriei sau clasei de mărci sau semne care constau într-o combinație de culori sau semne care constau în culori *per se*. În plus, se afirmă că cea de a treia și noua condiție cumulativă impusă este justificată de pretinsa „capacitate intrinsecă limitată a culorilor de a vehicula o semnificație precisă”. Totuși, aceasta din urmă era până în prezent evaluată în raport cu aspectul distinctivității al criteriului privind caracterul înregistrabil al unei mărci, iar nu în raport cu cerința privind reprezentarea grafică, ceea ce înseamnă că ea determină de la bun început nevaliditatea unei înregistrări fără posibilitatea de a demonstra caracterul distinctiv dobândit sau de a remedia nevaliditatea în alt mod. Decizia atacată încălcă de asemenea articolul 4 din Regulamentul privind marca Uniunii Europene prin faptul că impune o descriere „explicită” pentru tipul de mărci în litigiu și prin faptul că reduce în mod nelegal definiția efectivă a unor asemenea mărci numai la cele care au o dispunere în spațiu (cu alte cuvinte figurativă) care corespunde presupusei utilizări subsecvente reale a mărcii.

În cadrul celui de al treilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a încălcat principiul protecției încrederii legitime întrucât a omis să aprecieze și să țină seama în hotărârea sa de faptul că prima marcă atacată a fost depusă înaintea pronunțării Hotărârii Heidelberg Bauchemie și nu a luat în considerare aplicarea potențială a principiilor stabilite în hotărârile Curtii în cauzele Lambretta ⁽²⁾ și Cactus ⁽³⁾. Acesta a încălcat de asemenea respectivul principiu prin faptul că nu a efectuat o evaluare globală a surselor autorizate și fiabile, a dispozițiilor și a normelor aplicabile, a jurisprudenței Uniunii Europene și a liniilor directe ale intimatului pentru a stabili dacă toate împrejurările relevante ale prezentei cauze puteau în mod cumulativ să determine constatarea că intimatul i-a furnizat recurentei asigurări precise, necondiționate și concordante, pe care recurenta s-a întemeiat respectând termenii acestora, ceea ce a condus la întreținerea unei încrederi legitime valabile de către recurentă.

În cadrul celui de al patrulea motiv, recurenta susține că Tribunalul a încălcat principiul proporționalității prin faptul că nu a luat în considerare caracterul disproporționat al anulării ambelor mărci atacate în împrejurările excepționale ale prezentei cauze. În special, Tribunalul nu a luat în considerare faptul că obiectivele de precizie și de claritate, precum și de securitate juridică puteau fi atinse în mod legitim dacă recurenta ar fi fost invitată și i s-ar fi permis să clarifice descrierea ambelor mărci, astfel încât acestea să rămână în registru, în loc să anuleze ambele înregistrări.

În cadrul celui de al cincilea motiv, recurenta susține că Tribunalul și-a încălcat Regulamentul de procedură prin aplicarea incorectă a articolului 134 alineatul (1) din regulamentul și prin obligarea recurente la plata cheltuielilor de judecată. Împrejurările excepționale ale prezentei cauze și principiul echității impun, în conformitate cu articolul 135 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, ca recurenta să nu fie obligată să suporte cheltuielile de judecată (și ca intimatul să suporte cheltuielile de judecată).

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1).

⁽²⁾ Hotărârea din 6 mai 2003, Libertel, C-104/01, EU:C:2003:244.

⁽³⁾ Hotărârea din 24 iunie 2004, Heidelberg Bauchemie, C-49/02, EU:C:2004:384.

⁽⁴⁾ Hotărârea din 16 februarie 2017, Brandconcern BV/EUIPO și Scooters India (Lambretta), C-577/14 P, EU:C:2017:122.

⁽⁵⁾ Hotărârea din 11 octombrie 2017, EUIPO/Cactus SA (Cactus), C-501/15 P, EU:C:2017:750.

A acțiune introdusă la 22 martie 2018 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-207/18)

(2018/C 200/28)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: É. Gippini Fournier, G. von Rintelen și J. Samnadda, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea, cel târziu la 10 aprilie 2016, a tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2014/26/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizare online pe piața internă ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea respectivelor acte Comisiei, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 din această directivă;
- aplicarea unei penalități Regatului Spaniei, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, de 123 928,64 euro pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data pronunțării hotărârii de constatare a neîndeplinirii obligației de a adopta sau, în orice caz, de a comunica Comisiei actele necesare pentru a se conforma Directivei 2014/26,
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit articolului 43 alineatul (1) din Directiva 2014/26, statele membre asigură intrarea în vigoarea a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma acestei directive până la 10 aprilie 2016 și informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Întrucât Regatul Spaniei nu a transpus integral Directiva 2014/26 și nu a comunicat Comisiei măsurile de transpunere, aceasta din urmă a decis să introducă la Curte prezenta acțiune.

Comisia propune obligarea Regatului Spaniei la plata unei penalități de 123 928,64 euro pentru fiecare zi de întârziere începând cu data pronunțării hotărârii, calculată în funcție de gravitatea, de durata încălcării și de efectul disuasiv în raport cu capacitatea de plată a acestui stat membru.

⁽¹⁾ JO 2014, L 84, p. 72.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud České republiky (Republica Cehă) la
23 martie 2018 – Jana Petruřová/FIBO Group Holdings Limited**

(Cauza C-208/18)

(2018/C 200/29)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší soud České republiky

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Jana Petruřová

Pârâtă: FIBO Group Holdings Limited

Întrebarea preliminară

Articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că o persoană precum reclamanta din procedura principală, care efectuează tranzacții pe bursa valutară internațională FOREX, pe baza propriilor dispoziții, dar prin intermediul unui terț care are calitatea de profesionist în activitatea respectivă, trebuie considerată consumator în temeiul prevederii respective?

⁽¹⁾ JO 2102, L 351, p. 1.

Acțiune introdusă la 11 aprilie 2018 – Comisia Europeană/Republica Croația

(Cauza C-250/18)

(2018/C 200/30)

Limba de procedură: croata

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Mataija, E. Sanfrutos Cano, agenți)

Pârâtă: Republica Croația

Concluziile reclamantei

- declararea faptului că, întrucât nu a stabilit că granulele de piatră evacuate în Biljane Donje sunt deșeuri, iar nu produse secundare, pe care trebuie să le trateze ca deșeuri, Republica Croația nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2008/98⁽¹⁾.
- declararea faptului că, întrucât nu a luat măsurile necesare pentru a se asigura că gestionarea deșeurilor evacuate în Biljane Donje se face fără a pune în pericol sănătatea și fără a dăuna mediului, Republica Croația nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 din Directiva 2008/98.
- declararea faptului că, întrucât nu a luat măsurile necesare pentru a se asigura că deținătorul deșeurilor evacuate în Biljane Donje efectuează el însuși operațiunea de tratare a deșeurilor sau transferă această operațiune unui agent, unei unități sau întreprinderi care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau unui colector de deșeuri public sau privat, Republica Croația nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2008/98.
- obligarea Republicii Croația la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În ceea ce privește încălcarea articolului 5 alineatul (1) din directivă:

Articolul 5 alineatul (1) din directivă prevede condițiile cumulative care trebuie îndeplinite pentru ca substanțele sau obiectele care rezultă în urma unui proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea unor astfel de substanțe sau obiecte să fie considerate deșeuri, iar nu subproduse. Republica Croația a aplicat articolul 5 alineatul (1) în mod eronat deșeurilor evacuate în Biljane Donje întrucât nu a stabilit că era vorba despre deșeuri, iar nu despre subproduse, în condițiile în care utilizarea ulterioară a acestor produse nu este sigură în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (a) din directivă.

În ceea ce privește încălcarea articolului 13 din directivă:

Conform articolului 13 din directivă, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că gestionarea deșeurilor se face fără a pune în pericol sănătatea și fără a dăuna mediului. Deși autoritățile croate au constatat că deșeurile evacuate în Biljane Donje se află pe un sit care nu este nici destinat, nici adaptat evacuării deșeurilor în sol, în lipsa oricărei măsuri de protecție împotriva propagării în apă și în aer, niciuna dintre măsurile adoptate de autoritățile croate cu privire la deșeurile nu a fost pusă în aplicare până în prezent. Întrucât această situație se menține de mult timp, acest lucru conduce în mod necesar la o degradare a mediului. În consecință, Republica Croația nu a adoptat măsurile necesare pentru a garanta că gestionarea deșeurilor evacuate în Biljane Donje se face fără a pune în pericol sănătatea și fără a dăuna mediului.

În ceea ce privește încălcarea articolului 15 alineatul (1) din directivă:

Conform articolului 15 alineatul (1) din directivă, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice producător inițial de deșeurile sau alt deținător de deșeurile efectuează el însuși operațiunea de tratare a deșeurilor sau transferă această operațiune unui agent, unei unități sau întreprinderi care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau unui colector de deșeurile public sau privat în conformitate cu articolele 4 și 13 din directivă. Faptul că autoritățile croate nu s-au asigurat că deținătorul de deșeurile efectuează el însuși operațiunea de tratare a deșeurilor sau transferă această operațiune uneia dintre persoanele menționate la articolul 15 alineatul (1) decurge din împrejurarea că, la introducerea acțiunii și în prezent, aceste deșeurile sunt evacuate în continuare în mod ilegal în Biljane Donje, unde sunt stocate deja de mult timp. Autoritățile croate nu au luat măsuri eficiente care ar indica faptul că deținătorul deșeurilor a efectuat el însuși operațiunea de tratare a deșeurilor sau a transferat această operațiune uneia dintre persoanele menționate la articolul 15 alineatul (1) din directivă.

(¹) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO 2008, L 312, p. 3).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 26 aprilie 2018 – Messi Cuccittini/EUIPO – J.-M.-E.V. e hijos (MESSI)

(Cauza T-554/14) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative MESSI — Mărci ale Uniunii Europene figurative anterioare MASSI — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 200/31)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Lionel Andrés Messi Cuccittini (Barcelona, Spania) (reprezentanți: inițial J. L. Rivas Zurdo și M. Toro Gordillo, ulterior J.-B. Devaureix și J.-Y. Teindas Maillard, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: inițial O. Mondéjar Ortuño, ulterior S. Palmero Cabezas, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: J.-M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Spania) (reprezentanți: J. Güell Serra și M. Ceballos Rodríguez, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 23 aprilie 2014 (cauza R 1553/2013-1), privind o procedură de opoziție între J.-M.-E.V. e hijos și domnul Messi Cuccittini

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 23 aprilie 2014 (cauza R 1553/2013-1).
- 2) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de domnul Lionel Andrés Messi Cuccittini.
- 3) J.-M.-E.V. e hijos, SRL suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 339, 29.9.2014.

Hotărârea Tribunalului din 23 aprilie 2018 – One of Us și alții/Comisia

(Cauza T-561/14) ⁽¹⁾

[„Drept instituțional — Inițiativă cetățenească europeană — Politica în domeniul cercetării — Sănătate publică — Cooperare pentru dezvoltare — Finanțarea de către Uniune a activităților care implică distrugerea de embrioni umani — Comunicare a Comisiei în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011 — Acțiune în anulare — Capacitate procesuală — Act atacabil — Inadmisibilitate parțială — Control jurisdicțional — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”]

(2018/C 200/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: European Citizens' Initiative One of Us și ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexa hotărârii (reprezentanți: inițial C. de La Hougue, ulterior J. Paillot, avocat, și în final P. Diamond, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Laitenberger și H. Krämer, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamanților: Republica Polonă (reprezentanți: M. Szwarc, A. Miłkowska și B. Majczyna, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Parlamentul European (reprezentanți: inițial U. Rösslein și E. Waldherr, ulterior U. Rösslein și R. Crowe, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Rebasti și K. Michael, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Comunicării COM(2014) 355 final a Comisiei din 28 mai 2014 privind inițiativa europeană cetățenească intitulată „Uno di noi”

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) European Citizens' Initiative One of Us și ceilalți reclamanți, ale căror nume figurează în anexă, vor suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Polonă, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene vor suporta propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 409, 17.11.2014.

Hotărârea Tribunalului din 23 aprilie 2018 – CRM/Comisia

(Cauza T-43/15) ⁽¹⁾

[„Indicație geografică protejată — Piadina Romagnola sau Piada Romagnola — Procedură de înregistrare — Repartizare a competențelor între Comisie și autoritățile naționale — Legătură între reputația produsului și originea sa geografică — Articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1151/2012 — Întinderea controlului Comisiei asupra cererii de înregistrare — Articolul 7 alineatul (1) litera (f) punctul (ii), articolul 8 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) și articolul 50 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1151/2012 — Efecte asupra procedurii desfășurate în fața Comisiei al anulării unui caiet de sarcini de către o instanță națională — Obligație de investigare a Comisiei — Principiul bunei administrări — Protecție jurisdicțională efectivă”]

(2018/C 200/33)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: CRM Srl (Modena, Italia) (reprezentanți: inițial G. Forte, C. Marinuzzi și A. Franchi, ulterior G. Forte și C. Marinuzzi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial D. Bianchi, J. Guillem Carrau și F. Moro, ulterior de D. Bianchi, A. Lewis și F. Moro, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de M. Scino, avvocato dello Stato), Consorzio di Promozione e Tutela della Piadina Romagnola (Co.P.Rom) (Rimini, Italia) (reprezentanți: A. Improda și P. Rodilosso, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1174/2014 al Comisiei din 24 octombrie 2014 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor de origine protejate [Piadina Romagnola/Piada Romagnola (IGP)] (JO 2014, L 316, p. 3)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă CRM srl să suporte două treimi din propriile cheltuieli de judecată și două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în prezenta procedură.
- 3) Comisia suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată și o treime din cheltuielile de judecată efectuate de CRM în prezenta procedură.
- 4) CRM și Comisia suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată efectuate în procedura măsurilor provizorii.
- 5) Republica Italiană și Consorzio di Promozione e Tutela della Piadina Romagnola (Co.P.Rom) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 89, 16.3.2015.

Hotărârea Tribunalului din 26 aprilie 2018 – Espírito Santo Financial (Portugalia)/BCE

(Cauza T-251/15) ⁽¹⁾

(„Acces la documente — Decizia 2004/258/CE — Documente referitoare la decizia BCE din 1 august 2014 privind Banco Espírito Santo SA — Respingere implicită a cererii de acces — Respingere explicită a cererii de acces — Respingere în parte a cererii de acces — Excepție privind confidențialitatea deliberărilor organelor de decizie ale BCE — Excepție privind politica financiară, monetară sau economică a Uniunii sau a unui stat membru — Excepție privind stabilitatea sistemului financiar în Uniune sau într-un stat membru — Excepție privind protecția intereselor comerciale — Excepție privind avizele destinate utilizării interne — Obligația de motivare”)

(2018/C 200/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: inițial R. Oliveira, N. Cunha Barnabé și S. Estima Martins, avocați, ulterior L. Soares Romão, J. Shearman de Macedo și D. Castanheira Pereira, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: inițial F. Malfèvre și S. Lambrinoc, ulterior F. Malfèvre și T. Filipova, agenți, asistați de H.-G. Kamann și P. Gey, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea în parte a deciziei BCE din 1 aprilie 2015 privind respingerea în parte a cererii de acces la anumite documente referitoare la decizia sa din 1 august 2014 privind Banco Espírito Santo SA și, pe de altă parte, a deciziei implicite de respingere a cererii de acces la respectivele documente

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Băncii Centrale Europene (BCE) din 1 aprilie 2015 privind respingerea în parte a cererii de acces la anumite documente referitoare la decizia BCE din 1 august 2014 privind Banco Espírito Santo SA, în măsura în care se refuză accesul la cuantumul creditului care apare în extrasele din procesul-verbal ce conține decizia Consiliului guvernatorilor BCE din 28 iulie 2014, precum și la informațiile oculte din propunerile Comitetului executiv al BCE din 28 iulie și din 1 august 2014.
- 2) Respinge în rest acțiunea.

3) *Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA și BCE suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 245, 27.7.2015

Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2018 – Ungaria/Comisia
(Cauzele conexate T-554/15 și T-555/15) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Ajutoare acordate în temeiul Legii maghiare nr. XCIV din 2014 privind contribuția la asigurările de sănătate ale întreprinderilor din sectorul tutunului — Ajutoare ce rezultă dintr-o modificare din 2014 a legii maghiare din 2008 privind lanțul alimentară și supravegherea oficială a acestuia — Taxe în cote progresive pe cifra de afaceri anuală — Decizie de a iniția procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE — Adoptarea simultană a unui ordin de suspendare — Acțiune în anulare — Caracter separabil al ordinului de suspendare — Interesul de a exercita acțiunea — Admisibilitate — Obligația de motivare — Proportionalitate — Egalitate de tratament — Dreptul la apărare — Principiul cooperării loiale — Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999”]

(2018/C 200/35)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Ungaria (reprezentanți: M. Fehér și G. Koós, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, P.-J. Loewenthal și K. Talabér-Ritz, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea în parte, pe de o parte, a Deciziei C(2015) 4805 final a Comisiei din 15 iulie 2015 privind ajutorul de stat SA.41187 (2015/NN) – Ungaria – Contribuțiile la asigurările de sănătate din partea întreprinderilor din sectorul tutunului (JO 2015, C 277, p. 24) și, pe de altă parte, a Deciziei C(2015) 4808 final a Comisiei din 15 iulie 2015 privind ajutorul de stat SA.40018 (2015/C) (ex 2014/NN) – Modificare din 2014 a taxei de inspecție a lanțului alimentară în Ungaria (JO 2015, C 277, p. 12)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) Obligă Ungaria la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 398, 30.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 26 aprilie 2018 – European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/Comisia

(Cauza T-752/15) ⁽¹⁾

[„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedura cererii de ofertă — Servicii de asistență și de consiliere în favoarea personalului tehnic și informatic IV (STIS IV) — Respingerea ofertei unui ofertant — Obligație de motivare — Ofertă anormal de scăzută — Criterii de atribuire — Erori manifeste de apreciere — Răspundere extracontractuală”]

(2018/C 200/36)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg) și Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: M. Sfyri, C.-N. Dede și D. Papadopoulou, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial S. Delaude, A. Kyratsou și S. Lejeune, ulterior S. Delaude, A. Kyratsou și A. Katsimerou, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea deciziei Comisiei din 29 octombrie 2015 prin care s-a respins oferta depusă de reclamante în cadrul cererii de ofertă deschise sub nr. DIGIT/R3/PO/2015/0008, intitulată „Servicii de asistență și de consiliere în favoarea personalului tehnic și informatic IV (STIS IV)”, în cadrul lotului nr. 3 privind „dezvoltarea și testarea de soluții referitoare la infrastructura web și la infrastructura sistemelor de informații, inclusiv asistență și inginerie” și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE și având ca obiect repararea prejudiciului pe care reclamantele le-ar fi suferit ca urmare a acestei decizii

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă European Dynamics Luxembourg SA și Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 68, 22.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2018 – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence și alții/BCE

(Cauzele conexate T-133/16-T-136/16) ⁽¹⁾

[Politică economică și monetară — Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit — Articolul 4 alineatul (1) litera (e) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 — Persoană care conduce efectiv activitățile unei instituții de credit — Articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE și articolul L. 511-13 al doilea paragraf din Codul monetar și financiar francez — Principiul necumulării președinției organului de conducere al unei instituții de credit în ceea ce privește funcția sa de supraveghere cu funcția de director general în aceeași instituție — Articolul 88 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2013/36 și articolul L. 511-58 din Codul monetar și financiar francez]

(2018/C 200/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă în cauza T-133/16: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence (Aix-en-Provence, Franța) (reprezentanți: P. Mele și H. Savoie, avocați)

Reclamantă în cauza T-134/16: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées (Albi, Franța) (reprezentanți: P. Mele și H. Savoie, avocați)

Reclamantă în cauza T-135/16: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Charente-Maritime Deux-Sèvres (Saintes, Franța) (reprezentanți: P. Mele și H. Savoie, avocați)

Reclamantă în cauza T-136/16: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Brie Picardie (Amiens, Franța) (reprezentanți: P. Mele și H. Savoie, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: A. Karpf și C. Hernández Saseta, agenți, asistați de A. Heinzmann, avocat)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, K.-P. Wojcik și A. Steiblytė, agenți)

Obiectul

Cereri întemeiate pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea deciziilor BCE

ECB/SSM/2016-969500TJ5KRTCJQWXH05/98, ECB/SSM/2016-969500TJ5KRTCJQWXH05/100, ECB/SSM/2016-969500TJ5KRTCJQWXH05/101 și, respectiv, ECB/SSM/2016-969500TJ5KRTCJQWXH05/99 din 29 ianuarie 2016 adoptate în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63), al articolului 93 din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al BCE din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între BCE și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (JO 2014, L 141, p. 1) și al articolelor L. 511-13, L. 511-52, L. 511-58, L. 612-23-1 și R. 612-29-3 din Codul monetar și financiar francez

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) Caisse régionale de crédit agricole mutuel Alpes Provence, Caisse régionale de crédit agricole mutuel Nord Midi-Pyrénées, Caisse régionale de crédit agricole mutuel Charente-Maritime Deux-Sèvres și Caisse régionale de crédit agricole mutuel Brie Picardie suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Banca Centrală Europeană (BCE).
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 175, 17.5.2016.

Hotărârea Tribunalului din 26 aprilie 2018 – Azarov/Consiliul

(Cauza T-190/16) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețarea fondurilor — Lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Dreptul la apărare — Principiul bunei administrări — Abuz de putere — Dreptul de proprietate — Dreptul de a desfășura o activitate economică — Eroare vădită de apreciere”)

(2018/C 200/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Mykola Yanovych Azarov (Kiev, Ucraina) (reprezentanți: G. Lansky și A. Egger, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix și F. Naert, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea, pe de o parte, a Deciziei (PESC) 2016/318 a Consiliului din 4 martie 2016 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2016, L 60, p. 76) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/311 al Consiliului din 4 martie 2016 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2016, L 60, p. 1) în măsura în care numele reclamantului a fost menținut pe lista persoanelor, entităților și organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

2) Îl obligă pe domnul Mykola Yanovych Azarov la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 222, 20.6.2016.

Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2018 – Walfood/EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)

(Cauza T-248/16) ⁽¹⁾

{„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă CHATKA — Marca internațională figurativă anterioară CHATKA — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 57 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 64 alineatele (2) și (3) din Regulamentul 2017/1001]”}

(2018/C 200/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Walfood SA (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: E. Cornu, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Romanov Holding, SL (La Moraleja, Spania) (reprezentanți: S. García Cabezas și R. Fernández Iglesias, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 21 martie 2016 (cauza R 150/2015-5), privind o procedură de declarare a nulității între Romanov Holding și Walfood

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Walfood SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 270, 25.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 26 aprilie 2018 – Convivo/EUIPO – Porcesadora Nacional de Alimentos (M’Cooky)

(Cauza T-288/16) ⁽¹⁾

{„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca verbală M’Cooky — Marca națională figurativă anterioară MR.COOK — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001] — Risc de confuzie”}

(2018/C 200/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Convivo GmbH (Viena, Austria) (reprezentant: C. Düchs, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: L. Rampini și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Porcesadora Nacional de Alimentos C.A. Pronaca (Quito, Ecuador)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 7 martie 2016 (cauza R 1039/2015-2) privind o procedură de opoziție între Porcesadora Nacional de Alimentos C. A. Pronaca și Convivo

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Convivo GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 260, 18.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2018 – Walfood/EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)

(Cauza T-312/16) ⁽¹⁾

[„*Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca verbală CHATKA — Marca internațională figurativă anterioară CHATKA — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 47 alineatele (2) și (3) din Regulamentul 2017/1001)”]*

(2018/C 200/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Walfood SA (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: E. Cornu, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Romanov Holding, SL (La Moraleja, Spania) (reprezentanți: S. García Cabezas și R. Fernández Iglesias, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 21 martie 2016 (cauza R 2780/8014-5) privind o procedură de opoziție între Romanov Holding și Walfood.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Walfood SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 305, 22.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2018 – Perfumes y Aromas Artesanales/EUIPO – Aromas Selective (Aa AROMAS artesanales)

(Cauza T-426/16) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Aa AROMAS artesanales — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară Aromas PERFUMARIA Beza em todos os sentidos — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Identitatea sau similitudinea serviciilor — Similitudinea semnelor — Public pertinent — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)

(2018/C 200/42)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Perfumes y Aromas Artesanales, SL (Arganda del Rey, Spania) (reprezentant: J. Botella Reyna, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezențanți: E. Zaera Cuadrado și A. Schifko, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Aromas Selective, SL (Dos Hermanas, Spania) (reprezențanți: I. Temiño Cenicerós și J. Oria Sousa-Montes, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 20 mai 2016 (cauza R 766/2015-5) privind o procedură d opoziție între Aromas Selective și Perfumes y Aromas Artesanales

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Perfumes y Aromas Artesanales, SL la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de Aromas Selective, SL, inclusiv a cheltuielilor necesare efectuate de aceasta în fața camerei de recurs a EUIPO.

⁽¹⁾ JO C 364, 3.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 23 aprilie 2018 – Verein Deutsche Sprache/Comisia

(Cauza T-468/16) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind o decizie a Comisiei referitoare la schimbarea aspectului sălii de presă din clădirea Berlaymont în legătură cu limitarea afișajului numai la limbile franceză și engleză — Refuz parțial al accesului — Declarație a Comisiei privind inexistența unor documente — Prezumția de legalitate — Eroare de drept — Obligația de motivare”]

(2018/C 200/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Verein Deutsche Sprache eV (Dortmund, Germania) (reprezentant: W. Ehrhardt, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: F. Erlbacher și F. Clotuche-Duvieusart, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se solicită anularea Deciziei C(2016) 3714 final a Comisiei din 10 iunie 2016 privind o cerere de acces, prezentată de reclamantă, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), la anumite documente privind o decizie a Comisiei referitoare la schimbarea aspectului sălii de presă din clădirea Berlaymont din Bruxelles în legătură cu limitarea afișajului numai la limbile engleză și franceză

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Verein Deutsche Sprache eV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 371, 10.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 23 aprilie 2018 – Vincenti/EUIPO

(Cauza T-747/16) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Funcționari — Asigurări sociale — Aviz al comisiei de invaliditate — Putere de apreciere a AIPN — Articolele 53 și 78 din Statut — Eroare de apreciere — Obligația de motivare”)

(2018/C 200/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Guillaume Vincenti (Alicante, Spania) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Lukošius, agent)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită anularea deciziei EUIPO din 18 decembrie 2015 prin care s-a refuzat recunoașterea incapacității permanente totale a reclamantului și scoaterea acestuia la pensie

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Guillaume Vincenti la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 14, 16.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2018 – Euro Castor Green/EUIPO – Netlon France (Spalier ocultant)**(Cauza T-756/16) ⁽¹⁾**

[„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă un spalier — Desen sau model industrial comunitar anterior — Cauză de nulitate — Divulgarea desenului sau modelului industrial anterior — Lipsa noutății — Lipsa caracterului individual — Articolele 5 și 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”]

(2018/C 200/45)*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Euro Castor Green (Bagnolet, Franța) (reprezentant: B Lafont, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Netlon France (Saint Saulve, Franța) (reprezentant: C. Berto, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 11 august 2016 (cauza R 754/2014-3) privind o procedură de declarare a nulității între Netlon France și Euro Castor Green

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Euro Castor Green la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 6, 9.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 12 aprilie 2018 – PY/EUCAP Sahel Niger**(Cauza T-763/16) ⁽¹⁾**

(„Clauză compromisorie — Personal al misiunilor internaționale ale Uniunii Europene — Litigii privind contractele de muncă — Proceduri de anchetă internă — Protecție a victimelor în caz de denunțare a unei situații de hărțuire — Răspundere contractuală”)

(2018/C 200/46)*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: PY (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Tymen, avocați)

Pârâtă: EUCAP Sahel Niger (Niamey, Niger) (reprezentanți: E. Raoult și M. Vicente Hernandez, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE având ca obiect obligarea EUCAP Sahel Niger la despăgubirea reclamantului pentru prejudiciul pe care acesta din urmă l-ar fi suferit ca urmare a unei erori contractuale săvârșite de EUCAP Sahel Niger

Dispozitivul

- 1) *Obligă EUCAP Sahel Niger la plata către PY a sumei de 10 000 euro.*
- 2) *Respinge în rest acțiunea.*
- 3) *Obligă EUCAP Sahel Niger să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, trei părți din cheltuielile de judecată efectuate de PY.*

⁽¹⁾ JO C 6, 9.1.2017

Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2018 – Kabushiki Kaisha Zoom/EUIPO – Leedsworld (ZOOM)

(Cauza T-831/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ZOOM — Mărcile Uniunii Europene figurativă și verbală anterioare ZOOM — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 200/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Kabushiki Kaisha Zoom (Tokyo, Japonia) (reprezentant: M. de Arpe Tejero, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezențanți: A. Folliard-Monguiral, K. Sidat Humphreys și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Leedsworld, Inc. (New Kensington, Pennsylvania, Statele Unite)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 7 septembrie 2016 (cauza R 1235/2015-5), referitoare la o procedură de opoziție între Kabushiki Kaisha Zoom și Leedsworld

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 7 septembrie 2016 (cauza R 1235/2015-5) referitoare la o procedură de opoziție între Kabushiki Kaisha Zoom și Leedsworld, Inc.*
- 2) *Respinge în rest acțiunea.*
- 3) *Obligă EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 22, 23.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2018 – Menta y Limón Decoración/EUIPO-Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Reprezentarea unui bărbat în costum regional)

(Cauza T-183/17) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene figurativă reprezentând un bărbat în costum regional — Desene industriale naționale anterioare — Motiv relativ de refuz — Articolul 53 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 60 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Interzicerea utilizării mărcii Uniunii Europene în temeiul dreptului național — Aplicarea dreptului național de către EUIPO”)

(2018/C 200/48)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Menta y Limón Decoración, SL (Argame, Spania) (reprezentant: E. Estella Garbayo, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: inițial S. Palmero Cabezas, ulterior J. Crespo Carrillo, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Santa Cruz de La Palma, Spania) (reprezentant: M. J. Sanmartín Sanmartín, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 9 ianuarie 2017 (cauza R 510/2015-4) privind o procedură de declarare a nulității între Menta y Limón Decoración și Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Menta y Limón Decoración, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 151, 15.5.2017.

Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2018 – Senetic/EUIPO – HP Hewlett Packard Group (hp)

(Cauza T-207/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă hp — Motive absolute de refuz — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001] — Rea-credință — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001]”]

(2018/C 200/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Senetic S.A. (Katowice, Polonia) (reprezentant: M. Krekora, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: HP Hewlett Packard Group LLC (Houston, Texas, Statele Unite) (reprezentanți: T. Raab și C. Tenkhoff, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 1 februarie 2017 (cauza R 1001/2016-5) privind o procedură de declarare a nulității între Senetic și HP Hewlett Packard Group

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Senetic S.A. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 168, 29.5.2017.

Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2018 – Senetic/EUIPO – HP Hewlett Packard Group (HP)

(Cauza T-208/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală HP — Motive absolute de refuz — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001] — Rea-credință — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001]”]

(2018/C 200/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Senetic S.A. (Katowice, Polonia) (reprezentant: M. Krekora, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: HP Hewlett Packard Group LLC (Houston, Texas, Statele Unite) (reprezentanți: T. Raab și C. Tenkhoff, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 1 februarie 2017 (cauza R 1002/2016-5) privind o procedură de declarare a nulității între Senetic și HP Hewlett Packard Group

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Senetic S.A. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 168, 29.5.2017.

Hotărârea Tribunalului din 25 aprilie 2018 – Romantik Hotels & Restaurants/EUIPO – Hotel Preidlhof (ROMANTIK)

(Cauza T-213/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene verbală ROMANTIK — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) și articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001]”]

(2018/C 200/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Romantik Hotels & Restaurants AG (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentanți: S. Hofmann și W. Göpfert, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Lenz et D. Hanf, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Hotel Preidlhof GmbH (Naturns, Italia) (reprezentant: A. Wittwer, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 3 februarie 2017 (cauza R 1257/2016-4), privind o procedură de declarare a nulității între Hotel Preidlhof și Romantik Hotels & Restaurants.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Romantik Hotels & Restaurants la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 168, 29.5.2017.

Hotărârea Tribunalului din 26 aprilie 2018 – Pfalzmarkt für Obst und Gemüse eG/EUIPO (100 % Pfalz)

(Cauza T-220/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative 100 % Pfalz — Motiv absolut de refuz — Articolul 7 alineatul (1) litera (c), din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 din Regulamentul 2017/1001)”]

(2018/C 200/52)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Pfalzmarkt für Obst und Gemüse eG (Mutterstadt, Germania) (reprezentanți: C. Gehweiler și C. Weber, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Söder și D. Walicka, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 7 februarie 2017 (cauza R 1549/2016-1) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ 100 % Pfalz ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Pfalzmarkt für Obst und Gemüse eG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 178, 6.6.2017.

Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2018 – Mémora Servicios Funerarios/EUIPO – Chatenoud (MEMORAME)

(Cauza T-221/17) ⁽¹⁾

[„Marcă Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MEMORAME — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară mémora și marca națională verbală anterioară MÉMORA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor și a serviciilor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2018/C 200/53)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Mémora Servicios Funerarios SLU (Zaragoza, Spania) (reprezentanți: C. Marí Aguilar și J. Gallego Jiménez, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Georges Chatenoud (Thiviers, Franța)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 10 februarie 2017 (cauza R 1308/2016-4) privind o procedură de opoziție între Mémora Servicios Funerarios și domnul Chatenoud

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Mémora Servicios Funerarios SLU la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 239, 24.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 24 aprilie 2018 – VSM/EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)(Cauza T-297/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de marcă a Uniunii Europene verbală WE KNOW ABRASIVES — Marcă constituită dintr-un slogan publicitar — Competența camerei de recurs în cazul utilizării limitate a unei părți din servicii vizată prin cererea de înregistrare — Articolul 64 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 71 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001]”]

(2018/C 200/54)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: VSM.Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG (Hanovra, Germania) (reprezentant: M. Horak, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezențanți: W. Schramek și A. Söder, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei camerei a patra de recurs a EUIPO din 6 martie 2017 (cauza R 1595/2016-4), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal WE KNOW ABRASIVES drept marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 6 martie 2017 (cauza R 1595/2016-4), în măsura în care a respins înregistrarea semnului verbal WE KNOW ABRASIVES pentru serviciile din clasa 35 care corespund descrierii următoare: „Publicitate; servicii de gestiune comercială; servicii de secretariat; servicii de vânzare en gros în domeniul produselor metalice pentru construcții; administrație comercială”.
- 2) Respinge în rest concluziile VSM.Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG.
- 3) VSM.Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG și EUIPO suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 231, 17.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 23 aprilie 2018 – Genomic Health/EUIPO (ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE)(Cauza T-354/17) ⁽¹⁾

[Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Egalitate de tratament]

(2018/C 200/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Genomic Health, Inc. (Redwood City, California, Statele Unite ale Americii) (reprezentant: A. Reid, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: J. Ivanauskas și K. Sidat Humphreys, agenți)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 14 februarie 2017 (cauza R 1682/2016-5) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Genomic Health, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 249, 31.7.2017

Ațiune introdusă la 26 martie 2018 – Romańska/Frontex

(Cauza T-212/18)

(2018/C 200/56)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Karolina Romańska (Varșovia, Polonia) (reprezentant: A. Tetkowska, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii drept admisibilă și fondată;
- anularea deciziei din 14 iun 2017 a Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, cu sediul la Varșovia, de reziliere a contractului de muncă al doamnei Karolina Romańska în temeiul articolului 47 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene;
- constatarea hărțuirii morale și a discriminării manifestate de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă în detrimentul doamnei Karolina Romańska;
- dispunerea încetării de către Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă a discriminării și a hărțuirii morale practice împotriva agenților săi și instituirea unei politici de combatere a discriminării și a hărțuirii morale în cadrul Agenției;
- obligarea Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă la plata unor despăgubiri care trebuie stabilite, *ex aequo și bono*, la suma de 100 000 de euro pentru repararea prejudiciului suferit;
- obligarea Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă la plata sumei de 4 402 de zloți polonezi cu titlu de reparare a prejudiciului cauzat;
- obligarea Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe hărțuirea morală și pe discriminarea la care a fost supusă reclamanta în cadrul Agenției. Pe durata angajării sale în cadrul Agenției, reclamanta a fost victima hărțuirii morale, a umilirii, a blamului pentru erori săvârșite de alte persoane, a denigrării publice și a altor comportamente neadecvate în sectorul său, cu știința superiorilor săi ierarhici, care au rămas inactivi.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe tulburări de sănătate ca urmare a hărțuirii morale pe care reclamanta a suferit-o în cadrul Agenției. În luna aprilie 2016, reclamanta a suferit de tulburări de sănătate grave și bruște, care au fost confirmate prin documente medicale. Reclamanta continuă să urmeze un tratament medical. Medicii au declarat că tulburările de sănătate sunt de origine nervoasă, având în vedere în special hărțuirea morală la locul de muncă și a epuizării profesionale. Reclamanta a suportat cheltuieli medicale care rezultă din dosarul medical anexat la cererea introductivă.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe lipsa asistenței în raport cu hărțuirea morală și discriminarea suferite de reclamantă în cadrul Agenției. La reclamanta a adresat pârâtei o cerere de asistență în sensul Statutului funcționarilor în considerarea hărțuirii morale și a discriminării ale cărei victimă era în cadrul Agenției. Reclamanta a prezentat pârâtei o serie de soluții acceptabile pentru situația sa. Pârâta a ignorat problemele de sănătate ale reclamantei și a rămas pasivă, acceptând situația prejudiciabilă pentru reclamantă și permițând menținerea acestei situații.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe discriminarea pe motive de sex, de cetățenie și de apartenență sindicală la care reclamanta a fost supusă de către pârâtă. Reclamanta și-a prezentat de mai multe ori candidatura pentru un post mai înalt în cadrul Agenției. În pofida formării sale complete, a cunoașterii mai multor limbi străine, a evaluărilor anuale excelente și a îmbunătățirii constante a calificărilor sale, ea nu a fost niciodată promovată. Motivele acestei situații de fapt au un caracter discriminatoriu. Ca urmare a contactelor repetate dintre reclamantă și pârâta cu privire la hărțuirea morală și la discriminarea manifestată împotriva reclamantei, pârâta i-a propus reclamantei o delegație pentru care aceasta din urmă a făcut toate demersurile de pregătire, inclusiv învățarea unei limbi străine începând de la un nivel de bază până la un nivel care să permită asigurarea comunicării. Pârâta a anulat ulterior delegația cu 4 zile înainte de plecare. Pârâta a justificat anularea acesteia prin faptul că reclamanta a contactat un sindicat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe rezilierea nejustificată a contractului de muncă al reclamantei. Această reziliere este nejustificată și lipsită de motive temeinice. Rezilierea contractului de muncă al reclamantei este consecința refuzului acesteia de a accepta situația de hărțuire morală și de discriminare la care era supusă în cadrul Agenției.

Acțiune introdusă la 2 aprilie 2018 – Global Silicones Council și alții/Comisia

(Cauza T-226/18)

(2018/C 200/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Global Silicones Council (Washington, Statele Unite), Wacker Chemie AG (München, Germania), Momentive Performance Materials GmbH (Leverkusen, Germania), Shin-Etsu Silicones Europea BV (Almere, Țările de Jos), Elkem Silicones France SAS (Lyon, Franța) (reprezentant: M. Navin-Jones, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea actului atacat în temeiul articolului 263 TFUE;
- declararea faptului că anexa XIII la Regulamentul REACH și/sau dispozițiile relevante din această anexă (în special punctele 1.1.2 și/sau 1.2.2) sunt nelegale și inaplicabile în cazul de față în temeiul articolului 277 TFUE, în măsura în care împiedică sau denaturează o evaluare și/sau o concluzie valabilă cu privire la proprietățile substanțelor D4 și D5;
- în cazul în care nu se consideră că sunt acte pregătitoare pentru adoptarea actului atacat: (a) avizul Comitetului statelor membre al Agenției Europene pentru Produse Chimice (denumită în continuare „ECHA”) din aprilie 2015; (b) avizul Comitetului pentru evaluarea riscurilor al ECHA din martie 2016; (c) avizul Comitetului pentru analiză socio-economică al ECHA din iunie 2016; (d) concluziile/deciziile Grupului de experți pentru substanțe PBT al ECHA din noiembrie 2012 și/sau (e) ghidurile relevante ale ECHA – declararea faptului că respectivele acte sunt nelegale și inaplicabile în temeiul articolului 277 TFUE;

- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante în legătură cu aceste proceduri și
- luarea oricărei alte măsuri necesare soluționării cauzei.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă unsprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nelegalitate, pe erori vădite de drept și de fapt, pe erori vădite de apreciere, pe încălcarea principiului securității juridice, pe arbitrar în luarea deciziilor și pe nemotivare – în ceea ce privește evaluarea riscurilor.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe nelegalitate, pe erori vădite de drept și de fapt, pe erori vădite de apreciere, pe încălcarea principiului securității juridice și pe arbitrar în luarea deciziilor – în ceea ce privește evaluarea pericolelor. Acest motiv include formularea unei excepții de nelegalitate întemeiate pe articolul 277 TFUE cu privire la dispozițiile relevante din anexa XIII la Regulamentul REACH și/sau actele și măsurile anterioare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe nelegalitate, pe erori vădite de drept și de fapt, pe erori vădite de apreciere, pe încălcarea principiului securității juridice, pe arbitrar în luarea deciziilor și pe insuficiența motivării – în ceea ce privește evaluarea pericolelor, în special stabilirea forței probante a dovezilor. Acest motiv include formularea unei excepții de nelegalitate întemeiate pe articolul 277 TFUE cu privire la dispozițiile relevante din anexa XIII la Regulamentul REACH și/sau actele și măsurile anterioare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe lipsa securității juridice, pe încălcarea principiului bunei administrări, pe nemotivare – în ceea ce privește evaluarea pericolelor și a riscurilor, în special stabilirea forței probante a dovezilor.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, inclusiv a dreptului de a fi ascultat, pe insuficiența motivării și pe nerespectarea garanțiilor procedurale – în ceea ce privește evaluarea pericolelor și a riscurilor, în special stabilirea forței probante a dovezilor.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe existența unui act care depășește vădit limitele puterilor discreționare, pe eroare vădită în exercitarea puterilor discreționare și pe încălcarea echilibrului instituțional al competențelor în ceea ce privește evaluarea pericolelor și a riscurilor.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe nelegalitate, pe erori vădite de drept și de fapt, pe erori vădite în exercitarea puterilor discreționare, pe depășirea vădită a limitelor puterilor discreționare, pe încălcarea principiilor securității juridice și încrederii legitime, pe nemotivare – în ceea ce privește evaluarea pericolelor și a riscurilor și pe erori vădite de apreciere a faptelor relevante și a dispozițiilor legale relevante.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor securității juridice și încrederii legitime, pe insuficiența motivării și pe erori vădite de fapt și de drept – în ceea ce privește adoptarea, aplicarea, semnificația și întinderea restricției REACH.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității – în ceea ce privește aplicarea și întinderea restricției REACH.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură, pe nelegalitate, pe erori vădite în exercitarea puterilor discreționare, pe erori vădite de fapt și de drept, pe încălcarea principiilor securității juridice și încrederii legitime, pe încălcarea principiului bunei administrări, pe nemotivare – înaintea adoptării restricției REACH.
11. Al unsprezecelea motiv, întemeiat pe faptul că dispozițiile relevante din anexa XIII la Regulamentul REACH și alte acte și măsuri anterioare relevante care împiedică și/sau denaturează o evaluare și/sau o concluzie valabilă cu privire la proprietățile substanțelor D4 și D5 sunt inaplicabile în conformitate cu articolul 277 TFUE.

Acțiune introdusă la 4 aprilie 2018 – Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam/EUIPO –Lupu (Djili)**(Cauza T-231/18)**

(2018/C 200/58)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamant: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bulgaria) (reprezentant: C. Romișan, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Victor Lupu (București, România)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă Djili – cererea de înregistrare nr. 15 497 662

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 31 ianuarie 2018 în cauza R 1902/2017-5

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea căii de atac formulate de Lupu Victor;
- obligarea domnului Lupu Victor, persoana care a formulat opoziția și calea de atac în fața EUIPO, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Camera de recurs a considerat în mod eronat că exista o similitudine fonetică între semne;
- Camera de recurs a considerat în mod eronat că comparația conceptuală nu are relevanță în cauză.

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2018 – Polskie Linie Lotnicze „LOT”/Comisia**(Cauza T-240/18)**

(2018/C 200/59)

*Limba de procedură: polona***Părțile**

Reclamantă: Polskie Linie Lotnicze „LOT” S.A. (Varșovia, Polonia) (reprezentant: M. Jeżewski, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 12 decembrie 2017 în cazul M.8672 (EASYJET/CERTAIN AIR BERLIN ASSETS) – C(2017) 8776 final;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată în fața Tribunalului;
- obligarea Comisiei să răspundă în cadrul memoriului în apărare la anumite întrebări adresate de reclamantă referitoare la desfășurarea evaluării privind efectele concentrării în cauză asupra concurenței și să prezinte anumite probe pe care își întemeiază decizia.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a dispozițiilor tratatelor Uniunii Europene și a dispozițiilor adoptate în vederea punerii lor în aplicare, în special a dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 139/2004 ⁽¹⁾, prin faptul că nu a efectuat o evaluare completă a efectelor negative ale concentrării asupra concurenței.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe evaluarea eronată a Comisiei a efectelor concentrării asupra posibilității furnizării de servicii de transport aerian de pasageri având ca destinație sau ca punct de plecare anumite aeroporturi, în cadrul evaluării concentrării fiind săvârșită astfel o eroare gravă și vădită. Efectuată în mod corect, o evaluare analitică a concentrării ar fi trebuit să conducă la concluzia că punerea în aplicare a concentrării determina o serie de efecte negative asupra concurenței, în special un efect negativ asupra concurenței mai mare decât lipsa concurenței în scenariul alternativ.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a „Orientărilor privind evaluarea concentrărilor orizontale”, prin faptul că nu a evaluat dacă creșterile de eficiență realizate prin concentrare acționează ca factor de contracarare a efectelor negative asupra concurenței.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a dispozițiilor tratatelor Uniunii Europene și a dispozițiilor adoptate în vederea punerii lor în aplicare, prin faptul că nu a impus easyJet angajamente care ar fi permis evitarea unei restricționări semnificative a concurenței efective ca urmare a concentrării.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a dispozițiilor tratatelor Uniunii Europene și a dispozițiilor adoptate în vederea punerii lor în aplicare, prin faptul că nu a evaluat efectele concentrării asupra pieței interne în legătură cu ajutorul de stat acordat anterior Air Berlin, la 15 august 2017, sub forma unui împrumut de 150 de milioane de euro acordat de Republica Federală Germania. Acest ajutor a fost aprobat prin Decizia C(2017) 6080 a Comisiei din 4 septembrie 2017 privind ajutorul de stat acordat de Republica Federală Germania în favoarea Air Berlin.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 296 TFUE, prin faptul că nu a motivat suficient decizia, astfel cum atestă printre altele inexistența analize complete a situației de fapt, neluarea în considerare a unui anumit număr de elemente indispensabile unei evaluări fiabile a tuturor efectelor operațiunii asupra concurenței, inexistența unei evaluări a efectelor concentrării asupra pieței interne în legătură cu ajutorul acordat anterior Air Berlin și nemotivarea unei asemenea omisiuni.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201).

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2018 – Benavides Torres/Consiliul

(Cauza T-245/18)

(2018/C 200/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Antonio José Benavides Torres (Venezuela) (reprezentanți: L. Giuliano și F. Di Gianni, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2018/90 a Consiliului din 22 ianuarie 2018 de modificare a Deciziei (PESC) 2017/2074 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/88 al Consiliului din 22 ianuarie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/2063 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela, în măsura în care acestea îl privesc pe reclamant;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe faptul că Consiliul a încălcat principiul bunei administrări și nu a respectat dreptul la apărare al reclamantului și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă prin faptul că nu i-a dat acces într-un termen rezonabil la elementele de probă despre care se pretinde că susțin înscrierea sa pe listă.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe faptul că Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere întrucât nu a demonstrat că reclamantul, în calitatea sa de general comandant al Gărzii Naționale din Bolivia, este responsabil de încălcări grave ale drepturilor omului pretins comise de Garda Națională din Bolivia și a subminat statul de drept în Venezuela.

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2018 – Moreno Pérez/Consiliul**(Cauza T-246/18)**

(2018/C 200/61)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Maikel José Moreno Pérez (Venezuela) (reprezentanți: L. Giuliano și F. Di Gianni, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2018/90 a Consiliului din 22 ianuarie 2018 de modificare a Deciziei (PESC) 2017/2074 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/88 al Consiliului din 22 ianuarie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/2063 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela, în măsura în care acestea îl privesc pe reclamant;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe faptul că Consiliul a încălcat principiul bunei administrări și nu a respectat dreptul la apărare al reclamantului și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă prin faptul că nu i-a dat acces într-un termen rezonabil la elementele de probă despre care se pretinde că susțin înscrierea sa pe listă.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe faptul că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere întrucât nu a demonstrat că, în calitatea sa de președinte și de fost vicepreședinte al Curții Supreme din Venezuela, reclamantul a sprijinit și a facilitat acțiunile și politicile guvernului care au subminat democrația și statul de drept în Venezuela și este responsabil de acțiuni și de declarații care au avut ca efect uzurparea autorității Adunării Naționale.

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2018 – Lucena Ramírez/Consiliul**(Cauza T-247/18)**

(2018/C 200/62)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Tibisay Lucena Ramírez (Venezuela) (reprezentanți: L. Giuliano și F. Di Gianni, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2018/90 a Consiliului din 22 ianuarie 2018 de modificare a Deciziei (PESC) 2017/2074 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/88 al Consiliului din 22 ianuarie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/2063 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela, în măsura în care acestea o privesc pe reclamantă;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe faptul că Consiliul a încălcat principiul bunei administrări și nu a respectat dreptul la apărare al reclamantei și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă prin faptul că nu i-a dat acces într-un termen rezonabil la elementele de probă despre care se pretinde că susțin înscrierea sa pe listă.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe faptul că Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere întrucât nu a demonstrat că acțiunile și politicile reclamantei au subminat democrația și statul de drept în Venezuela.

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2018 – Cabello Rondón/Consiliul

(Cauza T-248/18)

(2018/C 200/63)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Diosdado Cabello Rondón (Venezuela) (reprezentanți: L. Giuliano și F. Di Gianni, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2018/90 a Consiliului din 22 ianuarie 2018 de modificare a Deciziei (PESC) 2017/2074 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/88 al Consiliului din 22 ianuarie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/2063 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela, în măsura în care acestea îl privesc pe reclamant;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe faptul că Consiliul a încălcat principiul bunei administrări și nu a respectat dreptul la apărare al reclamantului și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă prin faptul că nu i-a dat acces într-un termen rezonabil la elementele de probă despre care se pretinde că susțin înscrierea sa pe listă.
 2. Al doilea motiv se întemeiază pe faptul că Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere întrucât nu a demonstrat că reclamantul este implicat în subminarea democrației și a statului de drept în Venezuela.
-

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2018 – Saab Halabi/Consiliul**(Cauza T-249/18)**

(2018/C 200/64)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Tarek William Saab Halabi (Venezuela) (reprezentanți: L. Giuliano și F. Di Gianni, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2018/90 a Consiliului din 22 ianuarie 2018 de modificare a Deciziei (PESC) 2017/2074 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/88 al Consiliului din 22 ianuarie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/2063 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela, în măsura în care acestea îl privesc pe reclamant;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe faptul că Consiliul a încălcat principiul bunei administrări și nu a respectat dreptul la apărare al reclamantului și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă prin faptul că nu i-a dat acces într-un termen rezonabil la elementele de probă despre care se pretinde că susțin înscrierea sa pe listă.
 2. Al doilea motiv se întemeiază pe faptul că Consiliul nu a dovedit existența condițiilor care permit înscrierea sa pe listă și a săvârșit o eroare vădită de apreciere întrucât nu a demonstrat că, în calitatea sa de procuror general și în fostele sale funcții de mediator și de președinte al Consiliului Moral Republican, reclamantul a subminat democrația și statul de drept în Venezuela.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO